עיריית רמת-גן

תמלול

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 17 א'

מיום שני, ד' בתמוז תשפ"ה, 30/06/2025

באתר נפילת הטיל ברחוב תרצה

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, עו"ד עינב בר כהן – מ"מ ראש העיר, מר ישראל זרי – סגן ראש העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, עו"ד אסף וייס – סגן ראש העיר, עו"ד דוד מנחם – משנה בכיר לראש העיר, עו"ד אביהוא בן משה – משנה לראש העיר, עו"ד זוהר ישרים – משנה לראש העיר, גב' מאיה פלומבוים – חברת מועצת העיר, גב' קרן בר – חברת מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר ליר לוי – חבר מועצת העיר, גב' אפרת אביטל לויאן – חברת מועצת העיר, גב' מירב גבע גרומר – חברת מועצת העיר, גב' תל אביב לי וידריך דידיו – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר, מר משה רווח – חבר מועצת העיר.

חסרים: עו"ד רועי ברזילי – מ"מ ראש העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, גב' נאוה רביבו – חברת מועצת העיר, פרופ' יזהר אופלטקה – חבר מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר.

סטטוטורים ומנהלי אגפים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, עו"ד אביחי בן שטרית – סמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, עו"ד אפרת דידי קונפינו – היועצת המשפטית לעירייה, מר דני רייף – מבקר העירייה, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' גילה טאושטיין – מנהלת אגף שירותים חברתיים, מר קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע ומחשוב, מר חיים קאפח – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, מר עדי אלוני – מנהל אגף תשתיות, גב' חן גינון – מנהלת אגף פיתוח כלכלי.

קבועים: גב' מירב שורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון ארגון וייעול, גב' ירדן רינגל – מנהלת לשכת ראש העיר, גב' תמר עפרוני – מנהלת לשכת ראש העיר, גב' אסתי דיין – לשכת מנכ"ל, גב' ענאל טימסיט – רמ"טית ראש העיר, עו"ד ורד כהן – עורכת דין השירות המשפטי, עו"ד אורית אמיתי – משקיפה מטעם האוכלוסיות עם צרכים מיוחדים.

מוזמנים נוספים לפי נושאים: גב' רונית פדלון – סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מח' חינוך יסודי, רו"ח שרון גולדמן מוטליס – סגנית גזברית העירייה ומנהלת אגף חשבות, גב' בשמת שמואלי – מנהלת תקציב רגיל - כספים, גב' אורטל אפל בדש – סגנית הגזברית לשירות, חדשנות

ופיקוח פיננסי, גב' אווה נעים – מ"מ סגנית גזברית ומנהלת התב"ר, מר דודי מזרחי – מנהל הארנונה, גב' דנה סלטון – עו"ד אגף נכסים, עו"ד גיא בן גל – משרד בסיס רוזן – מצטרף לדודי מזרחי, אל"מ חי רקח – פיקוד העורף – קצין אג"מ, סא"ל אלון מעברי – סגן מפקד יקל"ר פיקוד העורף, אל"מ רונן קנטור – מפקד יקל"ר – פיקוד העורף, אל"מ שני גרשי – פיקוד העורף – מפקדת מחוז דן, אל"מ יהונתן רז – מפקד נפת גנים – פיקוד העורף, תא"ל לירון דונל – רמ"ט פיקוד העורף, מר אמיר מייבום – חברת kpmg – נושאים כספיים, מר מיקי זכאי – חברת kpmg - נושאים כספיים.

סדר יום:

אישור צו הארנונה לשנת 2026

מר כרמל שאמה הכהן: חברות וחברי המועצה, עובדות ועובדי העירייה שנמצאים איתנו וכמובן האורחים המכובדים שלנו, מפקדות ומפקדי פיקוד העורף. השותפים המרכזיים שלנו, לרגעים הקשים שהיו כאן בזירה הזו ובזירות אחרות, והרבה לפני כן בהכנות והרבה אחרי זה בהפקת הלקחים. אנחנו עוד נתייחס וניתן לזה מקום נרחב בדברי המועצה הערב. וכמובן כל התושבות והתושבים שעומדים שם וצופים בישיבה באופן בלתי אמצעי. וכמובן מי שצופה בנו ברשתות ביוטיוב או בפייסבוק או באתר העירוני. אז קודם כל, שינינו באופן חריג את מיקום הישיבה מאולם מועצת העיר, לא בגלל קפסולה של קורונה ולא בגלל מיגון, אלא למטרת סמליות ואמירה שגם בלב ליבה של זירת ההרס רמת גן ממשיכה להתנהל, רמת גן ממשיכה לקבל החלטות על פיתוח ועתיד העיר ורואים גם איך זירת ההרס מטופלת. היתה פה זירת הרס, מי שהיה כאן בלילה הראשון ובימים שלאחר מכן, רואה כאן או-טו-טו את העתיד הפורח והנבנה והירוק עם בניינים גבוהים וחדישים, עם שטחים ירוקים, עם עצים, עם חיים. אז זו הזירה וזו המטרה. אני רוצה להתחיל, מאחר ואני באמת מאמין שקרה לנו נס גדול, נס גדול. מי שמכיר בדיוק את מקומות נפילת הטילים, יודע שזה אולי לא עניין של סנטימטרים, אבל גם כשמדברים בטילים בעניין של מטרים בודדים, זה שווה ערך לחיים שלנו למילימטרים או אפילו פחות מכך. זו סטייה אפסית והתוצאות יכלו להיות פי כמה וכמה קטלניות. אז קודם כל, איפה יש לנו את חברי המועצה המאמינים הדתיים, כשיש שני תלמידי חכמים אפשר לומר הגומל, נכון? עשרה אנשים ושני תלמידי חכמים. יש לנו 3 פוטנציאלים, שניים לפחות חכמים.
נפתח בברכת הגומל:

"בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת, שֶׁגְּמָלַנִי כָּל טוּב".

אמן.

* הקראת פרקי תהילים.

מר כרמל שאמה הכהן: כמיטב המסורת, שנים רבות אנחנו פותחים כל ישיבה ובטח את הישיבה הזו בפרק תהילים.

ראש העיר, מר כרמל שאמה הכהן, קורא פרקים מתוך ספר תהילים

פרק י"ח

א לַמְנַצֵּחַ, לְעֶבֶד יְהוָה--לְדָוִד:

אֲשֶׁר דִּבֶּר, לַיהוָה, אֶת-דִּבְרֵי, הַשִּׁירָה הַזֹּאת—

בְּיוֹם הִצִּיל-יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף כָּל-אֹיְבָיו, וּמִיַּד שָׁאוּל.

ב וַיֹּאמַר-- אֶרְחָמְךָ יְהוָה חִזְקִי.

ג יְהוָה, סַלְעִי וּמְצוּדָתִי --וּמְפַלְטִי:

אֵלִי צוּרִי, אֶחֱסֶה-בּוֹ; מָגִנִּי וְקֶרֶן-יִשְׁעִי, מִשְׂגַּבִּי.

ד מְהֻלָּל, אֶקְרָא יְהוָה; וּמִן-אֹיְבַי, אִוָּשֵׁעַ.

ה אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי-מָוֶת; וְנַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתוּנִי.

ו חֶבְלֵי שְׁאוֹל סְבָבוּנִי; קִדְּמוּנִי, מוֹקְשֵׁי מָוֶת.

ז בַּצַּר-לִי, אֶקְרָא יְהוָה-- וְאֶל-אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ:

יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי; וְשַׁוְעָתִי, לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו.

ח וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ, הָאָרֶץ-- וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ;

וַיִּתְגָּעֲשׁוּ, כִּי-חָרָה לוֹ.

ט עָלָה עָשָׁן, בְּאַפּוֹ-- וְאֵשׁ-מִפִּיו תֹּאכֵל;

גֶּחָלִים, בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ.

י וַיֵּט שָׁמַיִם, וַיֵּרַד; וַעֲרָפֶל, תַּחַת רַגְלָיו.

יא וַיִּרְכַּב עַל-כְּרוּב, וַיָּעׇף; וַיֵּדָא, עַל-כַּנְפֵי-רוּחַ.

יב יָשֶׁת חֹשֶׁךְ, סִתְרוֹ-- סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ;

חֶשְׁכַת-מַיִם, עָבֵי שְׁחָקִים.

יג מִנֹּגַהּ, נֶגְדּוֹ: עָבָיו עָבְרוּ--בָּרָד, וְגַחֲלֵי-אֵשׁ.

יד וַיַּרְעֶם בַּשָּׁמַיִם, יְהוָה--וְעֶלְיוֹן, יִתֵּן קֹלוֹ; בָּרָד, וְגַחֲלֵי-אֵשׁ.

טו וַיִּשְׁלַח חִצָּיו, וַיְפִיצֵם; וּבְרָקִים רָב, וַיְהֻמֵּם.

טז וַיֵּרָאוּ, אֲפִיקֵי מַיִם, וַיִּגָּלוּ, מוֹסְדוֹת תֵּבֵל:

מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה-- מִנִּשְׁמַת, רוּחַ אַפֶּךָ.

יז יִשְׁלַח מִמָּרוֹם, יִקָּחֵנִי; יַמְשֵׁנִי, מִמַּיִם רַבִּים.

יח יַצִּילֵנִי, מֵאֹיְבִי עָז; וּמִשֹּׂנְאַי, כִּי-אָמְצוּ מִמֶּנִּי.

יט יְקַדְּמוּנִי בְיוֹם-אֵידִי; וַיְהִי-יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי.

כ וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב; יְחַלְּצֵנִי, כִּי חָפֵץ בִּי.

כא יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי; כְּבֹר יָדַי, יָשִׁיב לִי.

כב כִּי-שָׁמַרְתִּי, דַּרְכֵי יְהוָה; וְלֹא-רָשַׁעְתִּי, מֵאֱלֹהָי.

כג כִּי כָל-מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי; וְחֻקֹּתָיו, לֹא-אָסִיר מֶנִּי.

כד וָאֱהִי תָמִים עִמּוֹ; וָאֶשְׁתַּמֵּר, מֵעֲוֹנִי.

כה וַיָּשֶׁב-יְהוָה לִי כְּצִדְקִי; כְּבֹר יָדַי, לְנֶגֶד עֵינָיו.

כו עִם-חָסִיד תִּתְחַסָּד; עִם-גְּבַר תָּמִים, תִּתַּמָּם.

כז עִם-נָבָר תִּתְבָּרָר; וְעִם-עִקֵּשׁ, תִּתְפַּתָּל.

כח כִּי-אַתָּה, עַם-עָנִי תוֹשִׁיעַ; וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל.

כט כִּי-אַתָּה, תָּאִיר נֵרִי; יְהוָה אֱלֹהַי, יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי.

ל כִּי-בְךָ, אָרֻץ גְּדוּד; וּבֵאלֹהַי, אֲדַלֶּג-שׁוּר.

לא הָאֵל, תָּמִים דַּרְכּוֹ:

אִמְרַת-יְהוָה צְרוּפָה; מָגֵן הוּא, לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ.

לב כִּי מִי אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה; וּמִי צוּר, זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ.

לג הָאֵל, הַמְאַזְּרֵנִי חָיִל; וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְכִּי.

לד מְשַׁוֶּה רַגְלַי, כָּאַיָּלוֹת; וְעַל בָּמֹתַי, יַעֲמִידֵנִי.

לה מְלַמֵּד יָדַי, לַמִּלְחָמָה; וְנִחֲתָה קֶשֶׁת-נְחוּשָׁה, זְרוֹעֹתָי.

לו וַתִּתֶּן-לִי, מָגֵן יִשְׁעֶךָ: וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי; וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי.

לז תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי; וְלֹא מָעֲדוּ, קַרְסֻלָּי.

לח אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי, וְאַשִּׂיגֵם; וְלֹא-אָשׁוּב, עַד-כַּלּוֹתָם.

לט אֶמְחָצֵם, וְלֹא-יֻכְלוּ קוּם; יִפְּלוּ, תַּחַת רַגְלָי.

מ וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל, לַמִּלְחָמָה; תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי.

מא וְאֹיְבַי, נָתַתָּה לִי עֹרֶף; וּמְשַׂנְאַי, אַצְמִיתֵם.

מב יְשַׁוְּעוּ וְאֵין-מוֹשִׁיעַ; עַל-יְהוָה, וְלֹא עָנָם.

מג וְאֶשְׁחָקֵם, כְּעָפָר עַל-פְּנֵי-רוּחַ; כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם.

מד תְּפַלְּטֵנִי, מֵרִיבֵי-עָם: תְּשִׂימֵנִי, לְרֹאשׁ גּוֹיִם; עַם לֹא-יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי.

מה לְשֵׁמַע אֹזֶן, יִשָּׁמְעוּ לִי; בְּנֵי-נֵכָר, יְכַחֲשׁוּ-לִי.

מו בְּנֵי-נֵכָר יִבֹּלוּ; וְיַחְרְגוּ, מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם.

מז חַי-יְהוָה, וּבָרוּךְ צוּרִי; וְיָרוּם, אֱלוֹהֵי יִשְׁעִי.

מח הָאֵל--הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי; וַיַּדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי.

מט מְפַלְטִי, מֵאֹיְבָי: אַף מִן-קָמַי, תְּרוֹמְמֵנִי; מֵאִישׁ חָמָס, תַּצִּילֵנִי.

נ עַל-כֵּן, אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה; וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה.

נא מַגְדִּל, יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ:

וְעֹשֶׂה חֶסֶד, לִמְשִׁיחוֹ--לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ; עַד-עוֹלָם.

זה היה פרק קצר. אבל, לכבוד ממלאת המקום שלא זכתה לשמוע תהילים, עוד שני פרקים קצרצרים:

פרק כ':

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד:

ב יַעַנְךָ ה' בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

ג יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ:

ד יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה:

ה יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא:

ו נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא ה' כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ:

ז עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ ה' מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ:

ח אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר:

ט הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד:

י ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

פרק קכ"א:

(א) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי.

(ב) עֶזְרִי מֵעִם ה' עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

(ג) אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ.

(ד) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

(ה) ה' שֹׁמְרֶךָ ה' צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ.

(ו) יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה.

(ז) ה' יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ.

(ח) ה' יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

זהו לעניין הזה.

2. עדכוני ראש העיר – מבצע "עם כלביא"

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אנחנו נמצאים בזירת ההרס שבה גם איבדנו תושבת ואני רוצה להעלות את זכרה, אתי כהן זכרה לברכה. גרה בבניין בתרצה 14 והיא בעצם הנרצחת היחידה בסבב הזה אצלנו בעיר מול איראן, אנחנו משתתפים בצער המשפחה, 4 בנותיה. וכאן אני רוצה להודות לצוות ההנדסה, בראשות מהנדסת העיר ולעוזר שלי, אלי מצרי, שנכנס למרות סכנת הבניין להציל ל-4 הבנות את הזיכרונות האחרונים מהאמא שלהם, כולל הפלאפון הנייד, עם כל מה שזה אומר, שזה בעצם כל מה שהיה לה. הלכנו לנחם בשבעה והגשנו להם את כל הדברים. אז אנחנו מאחלים להם שלא ידעו יותר צער, בשם כל תושבות ותושבי העיר.

מעבר לאתי כהן זכרה לברכה, נפצעו עשרות, רובם באופן קל, אך היו גם פציעות קשות יותר ואנחנו מאחלים החלמה מהירה לפצועים. מכאן, מהישיבה הזו, אנחנו כולנו כמובן מאוחדים, כל הבית הזה, אופוזיציה וקואליציה, בדאגה למפונות והמפונים שלנו, אלפי מפנות ומפונים מהזירה הזו, מהזירה בדונש ומהזירה בז'בוטינסקי, שנמצאים ב-40 בתי מלון, מאשדוד, דרך מודיעין, תל אביב, רמת גן ועד נתניה. הם במלונות כמו שאמרתי, אבל הם לא תיירים. הם מפונים שאיבדו את ביתם וקורת גגם ולא מעט מהם את כל רכושם באבחת טיל. ואנחנו המשענת העיקרית שלהם. אני אמרתי לכמה מהאנשים שדיברתי ושאלו אותי איך עוברים הימים האלה עלינו. אז שאלתי היום את יושב ראש ההתאחדות לכדורגל שדיבר איתי בנושא אחר, רציתי להסביר לו כמה מה שהוא מדבר איתי, למרות שהוא דיבר איתי על נושא חשוב, לא על הספקטרום בכלל, אמרתי לו, כמה ילדים יש לך? הוא אמר לי 4. אמרתי לו - לנו נולדו 5000 ילדים ב-6 ימים, זה התחושה שלנו. אנחנו צריכים לדאוג להם לכל דבר ודבר, דאגה כמו של הורים לילדים. ואנחנו עושים את זה ואני אדבר עוד למי מגיע כל הקרדיט.

פיקוד העורף היקר. אני רוצה לומר לכם וזה באמת לא מליצה, זה באמת כמי שראה את התהליך הזה ולא רק את 12 הימים המדוברים. כמעט 7 שנים שאני

כאן ואתם השותפים הראשיים שלנו בהכנת העיר לחירום, בקבלת ההחלטות לקראת החירום, בקבלת ההחלטות ובביצוע עם הרגליים והידיים, בתוך ההרס, בתוך כל התופת. אתם יחד איתנו מפיקים לקחים, מסבירים לתושבים שלנו, מנגישים החלטות שהן מורכבות מבחינה ציבורית, אפילו מבחינת פסיכולוגיה ציבורית, לעבור ממלחמה תוך כמה שעות, ממלחמה עצימה לפתיחת מערכת חינוך מלאה. אנשים, קשה להם לחלקם עם ההחלטות האלה. ועל זה תוסיפו שכל מיני כאלה שמנסים לטפס ולהתסיס משיקולים אחרים. והעמידה שלכם והאמון שיש לציבור בכם, אני אומר, אני אומר את האמת שלנו, אבל אני אומר, אני נסמך על החלטה של פיקוד העורף לשנות לירוק, ירוק זה אומר חיים מלאים בלי מגבלות, אין סיבה לעצור. אז על כל זה ועל כל מה שעברנו איתכם ועל כל מה שעשיתם גם לפני כן, העיר לא התחילה עם הגעתי לעיר לתפקיד ראש העיר, אנחנו מצדיעים לכם, באמת, בשם כל תושבות ותושבי העיר. אנחנו עיר שמזוהה מאוד עם הצנחנים. לא יודע מי מכם יודע, זו עיר שעשרות שנים מלווה את הצנחנים, לא רק במלחמות. יש כל שנה סעיף בתקציב העירייה שהוא קודש קודשים, גם בשנות קיצוצים לא מקצצים בו, סכום לא מבוטל. והוא עשרות שנים, לא עשרות, הרבה יותר מגילי, שיש ועדה לאימוץ הצנחנים "שרודפת" את הצנחנים לכל מקום בגבולות מדינת ישראל, עם פינוקים, עם הטבות, עם חיבור לקהילה, לבתי הספר שלנו, לכל צורך. מתנדבים שעושים את זה בהתנדבות ועושים עבודה נפלאה. ויש לנו שדרות הצנחנים ויש לנו רחוב הטייס, אבל אין לנו רחוב פיקוד העורף. והיום על סדר היום של מועצת העיר יש החלטה שאני כבר שמח שפתח תקווה משכפלת אותה ואני מקווה שעוד ערים (ראש עיריית פתח תקווה הודיע שהוא גם יקרא רחוב על שם פיקוד העורף) וזו גאווה גדולה לנו קודם כל. נכון שזו גאווה לכם. דיברתי גם עם האלוף הנהדר שלכם מיד עם הפרסום של הדברים ואני שמח שיעברו פה ילדים ותושבים, כמו שאומרים, מעוד כמה חודשים עד שכל הפרוצדורה תסתיים ויראו את השלט ואת ההסבר. והם יידעו שלפיקוד העורף יש חלק משמעותי בביטחון העיר, בהצלת חיים בעיר, בתחושת הביטחון האישי בעיר. אתם יושבים פה כנציגים ונציגות, אבל היו גדודים שלמים שהיו כאן ופעלו והיו ראשונים להגיע ולזנק. נכון שאין פה פירים שמהם יוצאים מחבלים, אבל קיר נופל או קורה אני לא מציע לאף אחד לפגוש. או ראש נפץ שעוד לא התפוצץ ואתה פוגש אותו בזירה, זו סכנה גדולה. אז לכן אנחנו רוצים מעבר לרחוב להעניק לכם שני דברים סמליים של העיר.

תא"ל לירון דונל

יישר כוח לירון. יש לך פה סדרת בולים מיוחדת שהפיק השירות הבולאי עם האתרים המרכזיים. יש כאן גם את הסדרה המיוחדת שהופקה פעם אחת לשנת המאה של העיר, עם המקומות ההיסטוריים והמקומות המזוהים כמו הספארי והפסל של ביאליק ובית האזרח, וגם תעודת הוקרה אישית, לתא"ל לירון דונל,

באמת, על כל מה שתרמתם לעיר. אנחנו לא סתם עושים את הדברים האלה, כי אנחנו באמת מרגישים שחשוב שהציבור שלנו יידע בזכות מי זה התנהל כמו שזה התנהל. הרבה מההצלחה של הסבב הזה זה בזכות השותפות וההכנה שדאגתם שנהיה מוכנים לרגעים האלה. אז יישר כוח ובאמת, בהצדעה.

אל"מ שני גרשי

שני, מי שלא יודע היא מפקדת המחוז. בצבא זה אולי עוד טיפה חריג, אבל אצלנו הנשים מנהלות את העירייה. מי שעובד איתנו יודע שהנשים מנהלות. אנחנו גאים לראות נשים מובילות, מפקדות, והנה, גם לך מגיע. זה יהיה לכבוד לנו אם זה ימצא מקום במשרד שלך.

אל"מ יהונתן רז

יהונתן, כמה שאני שיגעתי אותו, לא רק בימים האלה עם הכי מוגן שיש בבתי הספר, בגני הילדים, מיליון שאלות ובכל שעה בלילה וכל מטח, תגיד לי – יורט/לא יורט, זה לכיוווננו/זה לא לכיוווננו, יהיו אזעקות/לא יהיו אזעקות. ואני בטוח שיש לו, הרי אנחנו לא ילדים יחידים, ותמיד בסבלנות ותמיד בענייניות ותמיד במקצוענות תשובות מדויקות. יש איזו תמונה שיונתן והצוות שלו הגיעו לכניסה לעירייה (אני עוד אפרסם אותה) לפני מספר ימים ועמדו שם בשורה והצדיעו. אנחנו צריכים להצדיע להם, הם באו להצדיע לעירייה. גם התמונה הזו תתלה אצלנו. יש לך פה גם את הבולים האלה שיום אחד יהיו שווים הרבה ב-איביי.

אל"מ רונן קנטור

באמת אדם מופלא. הכול בנועם, ברוגע, גם כשהכל מסביב גועש ומתפוצץ, וזה כל כך חשוב, כי הרוגע שהם משרים עלינו אנחנו משרשרים אותו לתושבים ואין כמו לנהל חירום וזירות של נפילות והרס, כשהציבור שלך יחסית רגוע. זה המפתח ליכולת להתמודד ולעשות את הדבר באופן מיטבי. אז אני רוצה להודות לך גם בשם כל תושבי העיר רונן היקר, מגיע לך גם כפיים.

סא"ל אלון מעברי

אלון, בתקופה שרונן היה במשימה מחוץ לגבולות המדינה, אז אלון תפס את הכיסא לצידי בהרבה מהישיבות המכריעות, בלילה הראשון היית איתנו. הלילה הראשון שעשינו את הקידוש, יצאנו קצת לנשום אוויר, ואז הבנו שהמכה הולכת להגיע. אני זוכר יורד במדרגות של מרכז ההפעלה, אני לא זוכר מי ירד איתי, אבל אני זוכר שאמרתי - אנחנו יורדים עכשיו במדרגות, בעיר שלנו יש איקס בניינים, כשנעלה בפעם הבאה את המדרגות, צר לי להגיד, אבל לפי הצפי, חלילה הולכים להיות פחות בניינים. אני מקווה שלא יהיו פחות תושבים. ותוך פחות משעה, שעה פחות או יותר, היום יצא לי לראות את הסרטון של השניות שהודיעו

לנו על הנפילה, מישהו צילם בתוך מרכז ההפעלה, והפנים של כולם אמרו את הכל. אני זוכר שבטלפון אמרו לי נפילה ישירה. ראש העיר, בניינים קרסו, וכשאני אומר את זה עכשיו כל הגוף שלי מצטמרר, אני זוכר שאני מסתכל על הטלוויזיה ממול, על המסך הגדול במרכז ההפעלה, ואני מבין שאנחנו הולכים לימים שלא ידענו. ומשם קיבלנו את ההחלטות הראשונות כשיצאנו מהמדרגות. האמת, לא עניין את אף אחד, למרות שההוראות אמרו לו – חכו, אולי יהיו עוד מטחים, אבל כולם היו עם אדרנלין אדיר להגיע למקום ולנהל את הזירה הזו. אז אלון, יישר כוח, היית איתנו באותם רגעים לא קלים. ובכלל, תמיד מדויק.

<u>אל"מ יהונתן רז:</u> ראש העיר, המנכ"ל היקר, חברי המועצה ובעיקר האנשים הנפלאים של המנגנון הרשותי, שזה באמת אני חושב אחת מהשעות היפות של העיר. ובסופו של דבר, אנחנו המפקדים בדרך כלל מנהגים את האירוע, אבל מי שעובד למטה קשה זה המנגנון. אני חייב לומר שכאזרח במדינת ישראל וכמפקד בצבא זו פשוט היתה גאווה לשרת את העיר הזו. כי זה לא רק שאנחנו חייבים, זה התפקיד שלנו. אנשים פה עשו את העבודה מהלב. בכל אירוע, לדעתי תוך שניות ראיתי את מנגנון ה-שפ"ע וההנדסה והביטחון נמצאים בכל נקודה ונותנים את השירות המיידי, ויש לי גם רפרנס למרחב כלל גוש דן. וזו באמת גאווה לראות את הדבר הזה מול העיניים. ואני אומר גם לך, ראש העיר, אבל בעיקר לכם, תושבי העיר, שיש על מי לסמוך. וברגעים הקשים הללו, ברגעים של משבר, ההנהגה מתגלה. וזה פשוט מדהים, כאשר יש הנהגה מאוד ברורה, עם דרך מאוד ברורה, עם עשייה מאוד נחושה, הציבור אוטומטית מרגיש את החוסן. זו היתה גאווה לשרת ואני מקווה מאוד שפנינו לקראת ימים טובים. אבל גם אם לא, יש לעיר הזו על מי לסמוך. תודה לכם.

<u>אל"מ שני גרשי:</u> אני אגיד משהו לפני לירון. אני באמת רוצה להגיד תודה רבה, זה לא ברור מאליו, השותפות, הכנות, שיתוף הפעולה ביניינו הוא באמת, 3 אירועים מאוד מורכבים בעיר רמת גן. וכמו שיונתן אמר, יש על מי לסמוך. אני הרגשתי שאני מגיעה לאירוע, אני יודעת שיש פה בעלי בית שמנהלים את האירוע ולא אני מתנהלת תוך כדי האירוע. אז באמת הערכה רבה ותודה רבה על כל השותפות.

<u>תא"ל לירון דונל:</u> אני החלטתי להיות קצת יותר רשמית. אני רוצה להגיד שאנחנו עומדים כאן, במקום שלפני שבועיים היה סימן לחורבן, להרס, וכרגע הוא הופך להיות סמל של תקווה. בעצם הבחירה שלכם לעשות פה את

הישיבה וכל הדגלים שפרוסים פה זה סמל לתקווה, לחוסן ולבחירה בחיים. אני חושבת שבמקום הזה שהאדמה רעדה, בניינים נסדקו, נהרגה פה תושבת העיר, צמחו תעצומות נפש באמת מרשימות, מאנשי העירייה, דרך האזרחים המופלאים, כוחות החירום. כמי שהייתה פה מפקדת המחוז בעבר, תמיד הרשות היתה מהחזקות שתחום החירום הוא בלב העיסוק שלה, שהמנגנונים חזקים. אני מסתכלת על ראש אגף החירום, כאילו זה באמת באמת אנשים ששנים מתעסקים ובאמת באמת דואגים אמיתי ועמוק לאזרחים. ופעלנו פה באמת כתף אל כתף, כי רק השותפות הזאת ביחד באמת מנצחת את הכל ומאפשרת את אותה הצלת חיים. ומלאכת השיקום שמתחילה פה עכשיו וכבר רואים את זה ועוד תמשיך קדימה, כמו הדאגה שדיברת עליה לאזרחים שנמצאים עכשיו בבתי המלון. והבחירה לקרוא לרחוב על שם פיקוד העורף, אחד – היא מחווה מאוד מרגשת, לא מובנת מאליה וחלוצה. אבל אני רוצה להגיד שהיא גם ביטוי עמוק בעיניים שלנו ועדות חיה אני חושבת למחויבות הבלתי מתפשרת של כולנו להצלת החיים, לפעולה לטובת האזרח. אני חושבת, דיברת על ילדים שיגיעו וילמדו את זה, זה כל כך עמוק בעיניים שלנו וזה הרבה מעבר למחווה שאני חייבת להגיד ריגשה את כל פיקוד העורף, את כל המפקדים, לא מובנת מאליה והכי מחבקת שיכלה להיות. אז תודה רבה. זה עוד ביטוי לשותפות העמוקה שלנו לאורך השנים. אני חושבת שזה גם ביטוי לחוסן מאוד מאוד גדול. אולי פתחת אתה בהרבה מאוד דברי תורה, אז אני גם בחרתי להגיד רק משפט אחד שאני חושבת שמסמל גם את החוסן וגם את העוז ואת התקווה קדימה, מתוך תהילים:

יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם.

מי ייתן ונמשיך לפעול בעוז, בתקווה וברוח ובברכת שלום. תודה.

<u>אל"מ רונן קנטור:</u> ערב טוב לכולם. כבוד הוא לי כאן לעמוד כמפקד ה-יקל"ר של רמת גן. תענוג היה לעבוד איתך ולעבוד עם כל הצוות של העירייה, עם כל מנהלי האגפים, עם כל האנשים המסורים. נהיינו חברים, אנחנו כולנו משפחה אחת. אני ראיתי את כרמל בשעות הכי קשות והכי מורכבות ובאינטימיות הקטנה, הוא מנהיג אמיתי. כל הכבוד לך. אני לא גר בעיר הזאת, אבל אני מקנא בתושבים של העיר הזאת. תודה רבה.

<u>סא"ל אלון מעברי:</u> אני לא אוסיף על מה שנאמר ונאמר פה, באמת, נאמרו פה הרבה דברים שהם כל כך נכונים, גם ברמת הטיפול בזירות שהיו מאוד קשות ומאתגרות. אני אגיד רק משהו אחד, ישבתי כל ערב במרכז ההפעלה וישבנו בהערכות המצב. הדבר שהכי ריגש, כאיש צבא גם, זה לראות את מערכת קבלת ההחלטות. לראות איך הנהגת עיר, ובראשה ראש העיר והמנכ"ל, מקבלים

החלטות שבסופן של רק מטרה אחת - לעשות טוב לתושבי העיר. איך בעצם יוצרים מערכת החלטות אמפטית, מכילה, שמסתכלת בסופו של דבר על האזרח שנמצא בקצה ופונה כרגע מהבית ועם כל הכמויות שיש. אז באמת, 'שאפו' לכם. אנחנו חלק מתוך המערך הזה ותודה רבה על מה שעשיתם.

מר כרמל שאמה הכהן: מפה אנחנו ממשיכים, אחרי השותפים הראשיים שלנו, יש לנו עוד שותפים לניהול החירום בעיר: משטרת ישראל כמובן, כיבוי האש, מגן דוד אדום, איחוד והצלה. וכמובן היו גם הרבה תומכים שהגיעו להזדהות ולתמוך, ובראשם נשיא המדינה ורעייתו, שהגיעו ממש לכאן והסתובבו בתוך ההריסות ונתנו מכאן הצהרה גם לציבור וגם לתקשורת הזרה; כבוד מבקר המדינה שהגיע גם בעצמו והשתתף איתנו אחרי זה בישיבה מלאה, בישיבת הערכת מצב עירונית מלאה במרכז ההפעלה, השקיע ממש שעות ארוכות יחד איתנו. שאל שאלות ענייניות ונתנו לו גם כיוונים נכון לבצע ביקורת בתחום הזה ברמה הארצית; הגיעו לכאן גם שר האוצר, שהוא ממונה על מס הרכוש ומנהל רשות המיסים שגם ממונה על מס רכוש, ומנהל מס רכוש וכל מי שמתחתיהם. דרך אגב, שמגיעים גם יחד איתנו. הם לא לוחמים, אבל הם מגיעים מיד כשהטיל נופל, מגיעים לזירה ומתחילים לתת שירות. ואני לא מקנא בהם במה שעובר עליהם עכשיו, עשרות אלפי תביעות וכמעט יכולת מועטה לענות בסדרי זמנים או בכלל לענות. הציבור גם סובל מזה, אבל זה המצב, זה חלק מהמחירים של מלחמה שלא ידענו כמותה בעורף. חברי כנסת ושרים - היה כאן שר הרווחה והיה השר לחוסן לאומי והגליל והנגב, שר החינוך הגיע לכאן גם לביקור והשרה סילמן גם הייתה איתנו בישיבת הערכת מצב במרכז ההפעלה. חבר הכנסת יאיר לפיד ובני גנץ, אורית פרקש, מאיר כהן. אני לא יכולתי לקבל את כולם. הגיע לכאן גם שר הכלכלה ניר ברקת. ועוד רבים, באמת, וטובים הגיעו לכאן להזדהות, להגיד מילה טובה, לראות איך אפשר לעזור. הרבה גם התקשרו. ופה אני רוצה לציין את ראש הממשלה, שהתקשר מיד בבוקר אחרי הנפילה כאן וחיזק ואמר שהוא עוקב אחרי האירועים בזירות הנפילה, גם לצד הניהול שלו של הזירות הרחוקות, ואמר מילים חמות וטובות. ובאמת, שיחה מאוד ממלכתית, ואני הודיתי לו בשם כל התושבות והתושבים על המאמץ, לפחות באמירות של הממשלה, שאני כולי תקווה שיתורגמו גם למעשים, שהם איתנו ביחד לא רק בזמן שכל התקשורת פה והנפילות וכולם הלב שלהם, אי אפשר אחרת לא להיות איתנו, אלא המבחן יהיה בשבועות הקרובים ובחודשים הבאים, עם כל השיקום גם של האנשים וגם של המבנים וגם של האזורים, יש המון אתגרים לעיר. ועד עכשיו אני אומר, אני מזהה קשב. שלא היה בעבר וגם יכולות וגם התנהלות בממשק בין השלטון המקומי לשלטון המרכזי. והביקור האחרון היה של ראש מינהל התכנון, נתן אלנתן, יושב ראש המועצה הארצית, שהביא בשורה אדירה לעיר, שככל הנראה

כל התכנונים של האזורים האלה הולכים להיות בסמכות מקומית, מסמיכים אותנו כוועדה מחוזית וזו בשורה גם לעיר, אבל בעיקר לדיירים ולתושבים כאן. ואמרתי תודה למס רכוש, שעדיין עובדים ורצים מדירה לדירה כל יום והם נותנים מענה, כולל לסיטואציות שהם לא הכירו בעבר.

המתנדבים והמתנדבות, חברותיי וחבריי למועצת העיר, אז בקהילה שלנו אנחנו יודעים שיש רוח התנדבותית וערבות הדדית. גילינו את זה גם בסבבים קודמים ובטח מה שנקרא לבני עירנו. אבל אני רוצה לדבר דווקא ולהקדיש כמה מילים למתנדבים שהגיעו מערים אחרות ובראשם עמותת לב אחד, עם צעירים וצעירות מקסימים, עם החולצות הלבנות עם הלב האדום, שנכנסים לבתים שבורים ומרוסקים, אוספים בידיהם את הזכוכיות, מסדרים, מנקים, מטפלים, כולל אוכלוסיות כמובן, קודם כל לקשישים ולקשישות שלנו, לצרכים מיוחדים, לכל הדברים האלה הם נתנו מענה ובאיזו צניעות, באיזו צניעות. הגעתי אליהם לאחד המפגשים הראשונים ובהתחלה חשבתי שהם באו רק אלינו כי הם מכירים את עינב, המנהל שלהם מכיר את עיניו. אחרי זה אני נוסע ואני רואה אותם בתל אביב ואני שומע בעוד ערים שהם הגיעו, ובראשון לציון. פגשתי את ראש עיריית ראשון לציון, הוא אומר לי, אתה לא יודע מה הם עושים אצלי בעיר. אמרתי לו, חשבתי שרק אצלנו. ואז באתי ואמרתי לו - תשמע, אנחנו רוצים לפנק אתכם, רוצים לפרגן לכם. אמרו – לא, תודה. אמיתי, לא מנימוס. אמרו – לא, לא, לא, אנחנו באנו להתנדב. אמרתי, אבל באמת רוצים, העיר רוצה. אנחנו רואים שאתם עובדים כל כך קשה, תנו לנו, מה אנחנו יכולים לפרגן לכם? סירבו בתוקף. עד שבסוף התפשרנו איתם אחרי ימים, הזמנו כל פעם קבוצה אחרת לארוחה טובה. אבל זה נוער וצעירים, דרך אגב חלקם גם מהעולם, שהגיעו ונותנים תקווה שלא רק שיש לנו מדינה נפלאה, שהיא הולכת להיות נפלאה יותר. ואני רוצה באמת למסור דרך מי שמכיר פה והכיר באופן אישי חלק מהם, חלק כבר איתי בקשר בווטס-אפ ולתומר דרור שהוא המנהל שלהם, יישר כוח גדול.

<u>גב' עדנה וידל:</u> להמליץ על הדלקת משואה ביום העצמאות.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אין לי ספק. הם כבר הדליקו, אבל מגיע להם להדליק באופן קבוע. עכשיו אני מדבר על הבית שלנו. דיברו על זה אנשי פיקוד העורף כי הם שותפים שעבדו יחד עם האנשים והנשים שלנו. יש פה אנשים ונשים, מנהלות, מנהלים, עובדות ועובדים, שעזבו את הבית שלהם כמעט 24 שעות בימים הכי קשים. אני אומר לכם, אני יודע מה עולה לי לצאת מהבית כראש עיר שאמורים להבין שאני חייב לצאת מהבית. אשתי - אל תצא, חכה עוד קצת זמן, אולי יהיה עוד מטח ולמה אתה משאיר אותנו לבד. אבל האחריות

שלנו, בראשות המנכ"ל שלנו מוטי כהן, שעבר עוד כמה אירועים לפני כן בחייו, הוא לא גדל כפקיד בוא נגיד במחלקת הארנונה של עיריית רמת גן, יש לך יתרון אדיר שמנכ"ל מגיע עם ניסיון כזה ועם משקל סגולי כזה ועם קור רוח והוא הכנף המרכזית שלי בניהול החירום ומשם זה מתחיל לתקתק. וזה יורד למטה דרך הסמנכ"לים ודרך מנהלי ומנהלות האגפים ודרך הסטטוטורים, ציינתי כבר את מהנדסת העיר שהרבה אחריות על הכתפיים שלה ושל האנשים שלה. זה מתחיל מאחריות של בניינים שלא התמוטטו, לראות מה המצב שלהם. זה ממשיך לעמוד מול בקשות קורעות לב של אנשים שרוצים להוציא את התפילין של הסבא של הסבא שנשארו בתוך ההריסות, או דברים סנטימנטליים אחרים או בעלי ערך רב. והיה פה גם, דרכך אני נזכר, היה פה נציב שירות המדינה, פרופ' הרשקוביץ והוא הרים לי טלפון, הוא בא באופן עצמאי, אבל הרושם שלו כשהוא יצא מכאן, הוא אמר לי - הייתי חייב להרים לך טלפון. הרים לי טלפון ואמר לי - קודם כל, הייתי בכמה זירות, הזירה שלכם מתוקתקת, לא צריך להיות מה שנקרא איש צבא כדי לראות את זה. הוא אומר, אבל אני רוצה להגיד לך אמירה מיוחדת כלפי אנשי ההנדסה שלך. פגשתי שם אנשים נפלאים, ראיתי איך הם מתייחסים לתושבים שלך, איך הם מתייחסים לתושבים שבלחץ, שחלקם ברגעים הקשים של החיים שלהם, בכמה אמפתיה וסבלנות, איך הלב שלהם, הוא אומר הרגשתי, יוצא אליהם ואיזה שירות הם נותנים. אז זה אגף ההנדסה הנפלא שלנו בראשות המהנדסת. מגיע כפיים.

סטטוטורית נוספת, איפה גלית הגזברית? אני לא יכול לדבר עלייך בלי לחייך. אירוע שנופל טיל זה כאילו נפתח הדלי של הכסף. זה הצליל השני שנשמע. קודם כל, בזכות המצב שהיא הביאה אותנו לערב המתקפה, שאני כראש עיר יודע שאני מגיע לנהל עיר שיש לי עודפים של עשרות רבות של מיליונים, שיש לי תזרים חזק ושיש לי יועצת כלכלית ברמה הכי גבוהה בישראל. ואז לא רחוק מפה, 3 שעות בערך אחרי הנפילה, כשהתחילה להתרכז המסה העיקרית של המפונים במרכז הסיוע הראשוני שלנו בתיכון גולומב, מישהו שלח לי העתק של החלטה של רח"ל – רשות החירום הלאומית, שאסור לפנות תושבים, החלטה טרייה, אם הבית לא קרס או ממש יש סכנת חיים, צריך לאסוף את הזכוכיות, לטאטא, לשים ניילון ולהחזיר אותם לבתים. לי זה לא עבר בגרון. אתה יודע, אנחנו מדינת חוק, אני כפוף לממשלה ולהחלטות שלה. מצד שני, אני אומר, א', לא שיתפו אותנו. ב', זה נשמע לי הזוי, ראיתי את האנשים איך יוצאים, ראיתי את הבעת הפנים שלהם, דיברתי עם חלקם, זה מטורף להגיד להם עכשיו אתם תחזרו תוך כמה שעות לבתים והם יחיו פה, יסתכלו על המקומות האלה כולל ילדים, כולל ניילון בקומה רביעית שהילד יכול, לא יודע, מהטראומה שהוא עבר. ואני עומד עם האנשים שלנו, ובזכות זה שהקופה היתה מלאה, היא עכשיו פחות, שהקופה היתה מלאה, יכולנו לקבל החלטה שאומרת - מפנים את כולם לבתי מלון, לא משנה אם

הממשלה תשפה או לא תשפה, לפחות ל-48 שעות, לא לחודש, אבל כולם, כל מי שמרגיש צורך, אפילו נפשית, אפילו שלא קרה לו כלום לדירה, הוא חטף את ה'בום', הוא רעד בתוך ה-ממ"ד, נפל עליו קצת טיח, עשן, ננעלה לו הדלת. הוא עבר את הטראומה, הוא והמשפחה שלו, הוא והילדים שלו, הוא לא יכול לחזור ולישון שם ולחיות שם. קודם כל, נוציא אותו למלון ל-48 שעות. שם נרגיע אותו, נחבק אותו, נחזק אותו. ואני שמח שבזכות ההחלטה הזו, כי זה היה, היינו במיליון דברים, יכלנו גם לא להתעכב על זה ולהגיד או קיי, זו ההחלטה, זה מה שעושים. גם נתנו לנו כסף, 200 ש"ח למטר רבוע, אבל ויתרנו על זה והתקדמנו וזה הרבה בזכותך גלית. ובכלל, מי שיודע, גלית היא גזברית שכינויה, 'גזברכלית' כי היא עוסקת בכל. היא היתה נוכחת בכל ישיבות ההפעלה, ותמיד החוכמה שלה והעצה הטובה שלה מצוינת.

לידה יושבת היועצת המשפטית הטריה שלנו, אפרת דידי קונפינו, שעל המזל שלה, כמו שאני, איך שנכנסתי לתפקיד ראש העיר גם היה איזה אירוע. קיבלת מה שנקרא את זה בפורטה. אם אומרים, איפה יועץ משפטי, מעבר למישורים אחרים, צריך את הניסיון ואת כובד המשקל, אז קיבלת עכשיו להמשך הדרך מנה גדושה. היא היתה לנו לעזר גם בשאלות משפטיות שעלו וגם ברוח הטובה שלה. וגם, כל אחד מאלה שהזכרתי, החל מראש העיר, דרך המנכ"ל, הגזברית, היועמ"שית, המהנדסת, כולנו היינו גם עובדים סוציאליים. כולנו טיפלנו באנשים באופן פרטני - חיבקנו אותם, ליטפנו אותם. אני בטיל השלישי נסעתי לפיצוציה לקנות שוקולדים. התחלתי לאסוף בידיים בכמויות מהמדפים כדי להביא לאנשים שיהיה להם משהו מתוק להירגע, כי ראינו שהיתה כמות ונעלם כאילו שואב אבק שאב את זה. אבל זה מראה עד כמה לפרטים ירדנו וכולם פה לא התביישו לעסוק בכל דבר. ואחרי זה שיפוצים במלונות. ואתה יודע, הוצפנו, אבל היו מקרים קשים שאני יודע שאם אני שולח לגלית, זה לא תפקידה, היא גזברית, או אני שולח לדידי ליועמ"שית, אין סיכוי שזה לא נפתר. א', כי הן רואות את זה מזווית מאוד גבוהה, יש להן גם עוצמה וגיבוי לקבל החלטות גם חורגות מכל כלל שהן רוצות כל עוד זה חוקי וזה תקתק. זה עזר לנו מאוד מאוד מאוד.

דיברתי על השכבה של הסטטוטורים והמנכ"ל, אבל פה אני חושב שמנהלות ומנהלי האגפים שלנו באמת, איך אמרתי למישהו, זה נראה כאילו הסתדרו הכוכבים באופן מושלם. זה גם השתפר מזירה לזירה, אני חייב לומר. דרך אגב, אמרתי את זה\ שהניסיון של זירה אמיתית, לא היינו צריכים אפילו זמן להפקת לקחים\ זה טבעי בא. להביא ראשי ערים שעוד לא חוו נפילה לנפילות. צריך להיות רשימה של ראשי ערים שלא חוו נפילות. ביום שנופל, כשיש נפילה משמעותית, להקפיץ אותם, להגיד להם – בואו, תלמדו, תעקבו, תרצו גם תוכלו אולי לעזור ולהשתלב. מי שלא בא ודרך פה במים, בדלק, בריח בלהבות שהיו פה,

בקולות של האנשים, בפרצופים, בהבעות הפנים של האנשים, בקבלת ההחלטות, בסקרנים שמפריעים, בערב של הכוחות מכל הכיוונים, לא יודע מה זה זירה. הוא יכול לעשות תרחישי ייחוס מעתה ועד גיל 160. הוא יכול לעשות תרגילים מעתה ועד גיל 160. זה, אני אומר לכם מה זה תרם לי. וגם אני עברתי כמה דברים בחיים, מזירה לזירה הרגשתי, כמו שאומרים, נהיה יותר קל so called, כלומר, הכל עבר יותר חלק. בזירה השלישית, אני זוכר שאלון התקשר אלי, אני הלכתי רגע כי יצאנו בבוקר, אמרתי טוב, אחרי שעתיים שלוש נאכל משהו קטן, כי המאמץ הוא רב, מקבל טלפון, חשבתי שקרה איזה משהו בזירה, הוא אומר לי - אדוני ראש העיר, אני מוסר לך את הזירה, היא גמורה. כלומר, זה תיקתק שם ברמות, זה זירה עם מגדל, עם שני בניינים להריסה, עם מעל 1,000 מפונים, עם הרבה בניינים שעד היום מסוכנים, והוא אומר לי - תשמע, החבר'ה שלך פה תקתקו. אני שלחתי את השיחה שלנו למנהלי האגפים שיקבלו רוח. כי זה היה בדיוק, אני לא יודע, אתה לא היית איתנו בישיבה, אבל ישיבה יום או יומיים לפני כן אמרו, כבר אין לנו כוחות, אין לנו אנרגיות, זה היה בישיבה הפעלה. אתה היית איתנו בישיבה הזו? ואמרתי להם, זה תלוי איך מסתכלים על האירוע הזה. אם אתה בוחר לתת להתשה ולשאיבת אנרגיה ולעומס הנפשי והעומס על הגוף, על השרירים שלך, מקום, אתה תותש. אבל הצד השני של זה שאירוע כזה זה ביקוע אינסופי של אנרגיה שאתה יכול לשאוב ממנו. אני בן אדם שבהצגה שנייה בסרט נרדם, פה עבדתי לילות ולא הרגשתי. מתי הרגשתי? כשהכול נגמר. כשהכל נגמר, אמרתי ללשכה שלי, אני מרגיש כאילו מישהו לקח 'נבוט', שבר לי את כל העצמות בלי שאני אדע ועכשיו ירדה ההרדמה. ולקח לי זמן להתאושש, אמרתי אני אלך לישון, אני אקום בסדר. אז מנהלות ומנהלי האגפים וכמובן אגף הביטחון שגם אמון על ההכנה, אבל אמון גם על התפעול, בראשות חיים קאפח והאנשים הנפלאים שלו, ח"ח גדול, אי אפשר להתווכח עם תוצאות. אף אחד לא יכול להתווכח בעולם הזה עם תוצאות, חיים, יישר כוח גדול. התמודדתם, אנחנו לא שמנו לב, עד שיום אחד לדעתי יונתן אמר לי - אתה יודע שיש היסטוריה ברמת גן, אתם העיר הראשונה בישראל שספגה 3 טילים בליסטיים בפחות משבוע. אז אנחנו לא ידענו אפילו בתוך איזה אירוע עוצמתי אנחנו נמצאים ואתה היית אמון על כל מלאכת הביטחון והחירום עם כל התרחישים האפשריים.

מפה אנחנו עוברים כמובן לאגף לשירותים חברתיים בראשות גילה טאושטיין, שנמצאת כמה כיסאות, שהמלחמה נגמרה לכולם, אבל אצלה היא רק מתעצמת. 5,000 ילדים שנולדו - אני האבא, היא האמא. היא עם בקשות וסיטואציות שמספיק אחת כזאת בשבוע ואתה נגמר. ויש לנו את זה עכשיו, סיטואציות שפרוסות בעיר, בקהילה, בבתי המלון. 'שאפו' גדול לך ולאנשים שלך, באמת, 'שאפו' גדול. אמרתי שהסתובבתי בבתי המלון ויש לנו גם את זה בווידאו, זה יהיה מדהים להראות את זה יום אחד, שאנשים מדברים על החוויה במרכזי מסר

שלנו ברוח חיובית, לא ברוח טראומטית, עם חיוך אומרים, הם לא אומרים היה כיף שם, אבל הם אומרים, תשמע ,איך קיבלו אותנו, איך טיפלו בנו, ראש העיר, הרגשנו שאנחנו בידיים של מלאכים. הם אומרים את זה עם חיוך, לא עכשיו כאיזה תרפיה. וזה בזכות האנשים והנשים שלך הנפלאות, אז יישר כוח גדול. תמשיכו בעבודה הנפלאה והחשובה עם כל המפונות והמפונים. אני עשיתי טעות שהתחלתי פרסונלית, לא זכרתי כמה הרשימה ארוכה. כמובן מנהלת אגף החינוך, שלא נמצאת איתנו, כי הבן המשותף שלה מסיים תיכון היום והיא בטקס. אבל מערכת החינוך מושבתת, סגורה מהרגע הראשון. זה לכאורה חיים קלים, אבל לא כך הדבר, כי ילדים לא יושבים סתם בבית וצריך להפעיל לימוד מרחוק. והשירות הפסיכולוגי, בטח בזירות ובטח בבתי המלון, השירות הפסיכולוגי החינוכי נכנס לפעולה כפי שהוא אף פעם לא נכנס. ונקודת המבחן היתה ביום שהבנו שהולכת להיכנס הפסקת אש. מבחינתי של מנהלת אגף החינוך, זה היה מבחן מנהיגות בשבילה, כי אני לא יכול לפתוח מערכת חינוך בניגוד לדעתה בנסיבות כאלה. אני מתקשר אליה, איך שאני רואה שבאמת יש הפסקת אש, באותה דקה, לפני שפותחים דברים אחרים - עיריה, מועדוני גמלאים, מוסדות ציבור, החינוך זה קודש הקודשים שלנו. אני מתקשר אליה ואני אומר לה, כמה מהר את יודעת לפתוח את מערכת החינוך? היא אמרה לי, אני צריכה לפחות 24 שעות. אמרתי לה, אז תתחילי. היא אמרה לי, אבל עוד לא אמרו כלום. אמרתי לה, תתחילי ונדבר בהמשך, תתחילי ונדבר בהמשך היום. ופרסמתי את זה לציבור שיתכוננו נפשית, כי לשלוח את הילדים זה קל, אבל אני יודע שצריך הכנה מנטלית. ומתחיל הגל שכנגד, תמיד יש מי שחושש. והיא מתקשרת אלי ואומרת לי, ראש העיר, אני חייבת להגיד לך משהו. בקבוצה של החינוך, של כל המחוז, כולם מתכוונים לא לפתוח. תחשוב שוב. אמרתי לה, דבר אחד, בעוד כמה שעות אני אשמע מפיקוד העורף, אם אני שומע מפיקוד העורף ירוק ואת לא מתנגדת, אנחנו פותחים. אין יותר חשוב מלפתוח את מערכת החינוך. למחרת ב-8 בבוקר עמדנו בשערים של כמה מוסדות חינוך, עם בלונים כחול לבן, עם קשתות של בלונים כחול לבן, ולקבל את ההורים ואת הילדים, אתה מבין שמבחינתם רק אז באמת נכנסה הפסקת האש לתוקף. כשהם באו וראו את החברים, ראו את המורים, את המורות, את החממה ששומרת עליהם תמיד וזה היה דבר שאני באמת, צריך אומץ, אנחנו אנשי ציבור, היא אשת חינוך ושמתי גם עליה את האחריות, כי אמרתי לה, אני מסתמך על מה שאת אומרת. כי באמת אני מסתמך על מה שהיא אומרת. וגם בנקודה הזו וגם בנקודה נוספת, שהגיע אלינו שר החינוך ביום חמישי, יום לפני נפילת הטיל בז'בוטינסקי, 5 אחר הצהריים, ישב שר החינוך יואב קיש, אמר לי - אנחנו רוצים כנראה לפתוח את מערכת החינוך ביום ראשון. אמרתי לו במילים אחרות, במילים דיפלומטיות, אני מאוד מכבד אותו, על גופתי. אמר לי, תשמע, כך וכך, לא. והסתכלתי על מנהלת אגף החינוך והיא גיבתה את ההחלטה הזו באופן מוחלט. ואחרי זה כשנפל טיל על הדופן של שני גני ילדים

בז'בוטינסקי, מי שראה את הנפילה, זה על דופן של שני גני ילדים. שר החינוך הגיע לשם, הוא הגיע לשם לתת את ההצהרה שמוסדות החינוך לא יפתחו עד שלא תהיה הפסקת אש. ומנהלת המחוז אמרה לי, תדע לך שבזכות הישיבה שלכם התהליך הזה נעצר. ואמרתי שם, אמרתי לו, תסמוך עלינו ראשי הערים שאין יותר מאיתנו רוצים לפתוח את מערכת החינוך. אנחנו הראשונים שנלחץ עליכם לפתוח את מערכת החינוך כשאפשר. לעולם אל תלחצו עלינו לפתוח את מערכת החינוך. תקשיבו לנו, יש דברים, אתם מבינים יותר באיראן, אנחנו מבינים יותר טוב ברמת גן. וזו מערכה שיוצרת גם אמון בין הממשלה לבין השלטון המקומי התהליכים האלה וההפך.

והצטרף אלינו מפקד המחוז לשעבר והיום הוא קצין האג"ם של פיקוד העורף, חי רקח שליווה אותנו שנים. קודם כל, תודה שבאת לכבד. יש לנו בשבילך מתנה סמלית, שמאושרת על ידי היועץ המשפטי, אבל קודם כל בוא לידנו, אנחנו רוצים לכבד אותך. בוא, אל תהיה ביישן, בוא תגיד כמה מילים שגם יראו אותך ותקבל כפיים. מגיע לך. בוא, תעלה לבמה, בוא. חי, שני החליפה אותו, זה אצלם ב-DNA, הם באמת כולם מצוינים, אני לא אומר את זה כי הם כולם כאן ביחד, הם באמת כולם מצוינים, ויש לנו גם עבורך, זו מחווה בהווה והשקעה לעתיד, סט בולים ייחודי היסטורי של העיר רמת גן לשנת ה-100, עם בולים שהודפסו רק לעניין הזה. אנחנו נותנים את זה לאנשים שאנחנו הכי אוהבים ומרגישים הכי חייבים ואתה אחד מהם, אז אתה מקבל את זה וכמובן גם תעודה – לאל"מ חי רקח, על כל התרומה שלך לביטחון של העיר שלנו, ביטחון התושבים, תחושת הביטחון שלהם וזה שיצאנו במחיר הכל כך זול הזה. ומפה, המיקרופון שלך.

<u>אל"מ חי רקח:</u> לא תכננתי. קודם כל, תודה רבה. אני רוצה בהזדמנות הזו רק להגיד לכם כעיר רמת גן, ב-3 השנים שהייתי מפקד מחוז דן לפני שני, מחוז דן הוא מחוז ענק, לצורך העניין 38 רשויות עם נתב"ג, זה מנתניה ועד בת ים, הרבה מאוד רשויות. אין ספק שרמת גן היא מהמובילות. תחום החירום הוא תחום חזק פה, אנשים שיודעים רגע איך לנהל, מה לעשות. תמיד כשהגעתי לפה הרגשתי בבית ואני חושב שזה בסוף חי בסימביוזה משותפת. אני רוצה להגיד לך הרבה הרבה תודה והרבה הערכה, ראש העיר, ולך המנכ"ל ולכל הצוות, יש לך צוות ואנשים מדהימים ורמת גן בידיים טובות. יישר כוח.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה לחי. הזכרנו את המתנדבים והמתנדבות ו-לב אחד, דיברנו על עובדות ועובדי העירייה, המשכנו למנהלי אגפים ויש אגף שהוא, מי שמבין את הניהול של הזירות האלה, יודע שהתפעול, יש כל כך הרבה עבודות תפעול, זה לא רק לנקות את הזכוכיות, זה אינסוף משימות תפעול

שחלקן נוצרות מהרגע להרגע וצריך למצוא להן מענה מיידי, חלק זה ביום שישי בלילה, חלק זה בשבת, ועשינו רכש לפני שנה, הוא התחיל ב-1.7, דיוק לפני שנה, רועי דביר, מנהל אגף שפ"ע. אמרתי לו היום כשביקרתי באגף שפ"ע ובאמת, זה המעט מהמילים שידעתי למצוא, זכינו בפרס הראשון של הלוטו, לא הישראלי, של האמריקאי, של הפרס הגדול. איש ניהול ותפעול ברמות הכי גבוהות, הכי גבוהות. אלוף עולם. איך הוא אמר לי? אתה זורק לי כדורים לגובה ורחוק, אבל הוא תופס הכל, הוא תופס הכל. זה מדהים לראות. וזה אני אומר לראשי הערים שעוד לא חוו, מי שלא מבין את הפסיכולוגיה של הציבור, מבחינת הציבור, הכביש נקי - האירוע נגמר. הכביש נפתח בחזרה - האירוע 99% נגמר. השאר מתעסקים עם מס רכוש. אבל הציבור הרחב, הוא רואה מכוניות זורמות, רואה נקי, רואה את האריזות ורואה את הגדרות, עכשיו כבר פירקנו כדי שנבין איפה אנחנו יושבים, אבל הכל היה פה מדוגם כמו אתר בנייה באירופה. וכל המכונה, הבאגרים נכנסים מיד בבוקר וניתוק כל התשתיות וחיבורים והכל והובלות ולפזר את המים לכולם ואת המזון ומזרונים, כל מה שהיה פה, אני לא יכול להביא בכלל אחוז מהמשימות שהוטלו. מקלטים - העלינו את הסטנדרט, הבנו שהפעם השהייה, הביקוש למקלטים גבר, כי הפעם הציבור הבין את הסכנה כשראה את המראה הראשון, מה טיל באמת עושה, טיל איראני, המקלטים התחילו להיות עמוסים, וזה גם חודשים שהתחילו להיות חמים, והשהייה היא לא רק כמה דקות אלא ארוכה יותר, וזה התחיל להיות מאוד מאוד לא נעים ומאוד לא נקי. ואז אמרתי, קחו את כל חברות הניקיון של מוסדות החינוך שריקות ותגייסו עוד, והסמנכ"ל שלנו שהוא גם אמון על כל ההפקה פה גם מהרגע להרגע, איפה אביחי בן שיטרית? הוא גם פה? ראיתי אותו, הוא כבר נהיה, זה לא אדום, שחור. הוא נהיה בצבע של ביסלי. אז הם ביחד תקתקו מבצע בתחנות הרק"ל שבסוף אלה היו גם הילדים של הילדות שלנו. אין דברים כאלה. אביחי עושה את זה גם תוך כדי מילואים בעזה ובלבנון, צריך להבין את זה. הוא חצי יום פה, חצי יום אצלנו. אבל האקו-סיסטם הזה, של עירייה שבנויה על אנשים ונשים טובים, טובות, זה התלכד לרגע המתאים. אני אף פעם לא ראיתי את העירייה שלנו כל כך טובה, חוץ מהרגעים שהיא עלולה הייתה לקרטע, כי זה מומנטים, זה מבחנים. ואלוהים, לא יודע מי מלמעלה ואנשים למטה דאגו שזרקנו את הכדור לאחור והוא נכנס לסל, והרבה מזל. ואחרי שאמרתי רק את העיקריים, אנחנו נעשה עוד ערב גדול אחרי שהכל ייגמר והמפונים יהיו בבתים שלהם, נעשה דבר מאוד מיוחד, ואז נבוא בצורה מסודרת עם התמונות של כולם ועם כל מה שצריך להגיד לכל אחד. פה דיברתי, אתם רואים, מהראש ומהלב. אבל מיד הבנו שהעירייה לא מספיקה באירוע הזה, בטח כשהמספרים של המפונים התחילו להתעצם. גייסנו את כל הדרגים בתוך העירייה, מתחומים שלא קשורים בכלל לחירום, ואת כל החברות העירוניות. לקחנו מנכ"לים של חברות של מאות מיליונים, ושמנו אותם כמו פקידי קבלה במלון. הם ניהלו קהילות שלנו במלון ברמה של

סימפטיה, אמפתיה, חיבוק. ואני רוצה להגיד לכולם, הם כולם, חוץ מחברה אחת כולם התגייסו, כולם התגייסו באופן מוחלט. וגם הסמנכ"לים שלהם והסמנכ"ליות, וזה היה כל כך חשוב. אני אומר לכם, באים למלונות, במלונות מסוימים יש מערים אחרות, באותו מלון באופן טבעי. התושבים המפונים מערים אחרות אומרים לנו את זה - תאמצו אותנו רמת גן, תאמצו אותנו. אז זה לגבי החברות העירוניות.

ועכשיו אני רוצה לדבר על האנשים שלרוב סופגים רק ביקורת, כמוני, אבל אני לפחות ראש עיר. הם חלקם אפילו בהתנדבות. אז קודם כל, לא סתם היא יושבת לימיני, יד ימיני, ממלאת מקומי עינב בר כהן. סך הכל צעירונת. היא תפקדה כמו תותחית, יש לה 3 ילדים גם, כולל ילדה קטנה, מעיין הקטנה בת כמה חודשים. היא פירפרה בלי הפסקה. הביאה כל כך הרבה תשומות, פתרונות, ערכים מוספים שאני אומר לכם, הסתכלתי עליה ואמרתי, תשמעו, יש לה עתיד, יש פה, יש פה עתודה מנהיגותית באמת לעיר שמתחילה, היא היתה חברת מועצת עיר לפני 10 שנים, 12 שנים, אחרי זה המשיכה אצלי כראש המטה, אחרי זה היתה סמנכ"לית החברה הכלכלית ומנכ"לית החברה הכלכלית, ועכשיו היא ממלאת מקומי. ואני רוצה להגיד לך באמת תודה רבה. וזה לא קל לעבוד לימיני צמוד ברגעים האלה. הדרישות שלי הן גבוהות ולא תמיד אני הכי נעים, אז אני מקווה שתקבלי את זה בהבנה, אבל אין שותפה טובה ממנה.

ופה אני עובר גם לשותפים, לסגנים שלי שנמצאים כאן על השולחן, שאני באמת, אתם מכירים אותי, אם אין לי משהו טוב לומר הם יודעים והם מרגישים את זה. הם הפתיעו אותי כל כך לטובה. לא שלפני זה הייתה לי דעה לא טובה עליהם, אבל ההתגייסות, הנכונות גם ללמוד וגם לתמוך וגם לעזור. זה שאסף וייס לא אוטומטית, אבל כל הזמן, ראש העיר, מה אני יכול לעזור? בוואטס-אפ, מחייג, זה כל כך בולט, האם אני יכול לעזור במשהו? נוכח בכל מקום. אני מקבל את זה, בסוף הוא גם עוזר לא רק בלהראות, הוא עוזר בכל מיני נקודות וכל נקודה היא עולם. וגם בדרכי לפה שלחתי בקבוצה של הקואליציה תושב שאני מכיר אולי רק בשם, שלח לי מגילה של תשבחות על אסף ועל אורית אמיתי, המתנדבת שלנו שאחראית על הצרכים המיוחדים. אז אני רוצה להגיד לך תודה רבה, אסף, זו באמת גאווה שיש לנו אנשי ציבור כמוכם. וישראל זרי שבאמת, נתתי לו אפילו את השכפ"צ שלי, כי הוא בא ככה ערום לאירוע. אמרתי לו קח, תלבש, אי אפשר לדעת מה קורה פה ומה יקרה בהמשך. וגם, נוכח בכל מקום. יצא לי לשבת באחד מה'זפזופים' בערוץ 12, פתאום אני שומע תושב - אני רוצה להודות לסגן ראש העיר ישראל זרי. כבוד גדול, באמת, כבוד, שתושב שמתרגש בראיון, אני יודע מה זה, גם אם עזרת לו, הוא שוכח אותך. לא כי הוא שכח, הוא מתרגש. והיה חשוב לתושב להגיד ישראל זרי. ותושבים ששולחים לי באמת הודעות ומעלים פרסומים במדיה הציבורית וזה זמן כל כך קלאסי לציבור להיות לפעמים מתוסכל ולהוציא

עליך את התסכול ואנחנו הכתובת הזמינה והראשית, ופה קיבלנו גלים של תודות והערכה. אז אני רוצה להגיד לשניכם תודה.

ואז אני יורד למתנדבים והמתנדבות למטה, זה המשנים שלי וחברות וחברי המועצה. אז באמת, כולכם הפתעתם לטובה. אני אתחיל דווקא מהצעיר ביותר, ליר לוי ליר. ליר יושב ראש הפארק, מתנדב, בתפקידו הוא עוזר של קיש, אבל בזה הוא לא יכול לעזור לנו כי הוא בניגוד עניינים. אבל ליר לקח על עצמו את התפעול של נושא בתי המלון, את המבצעים של ימי שישי, יום שישי אחד חלה ועוגה ויין, ויום שישי אחרי זה, מה היה לירז השש-בש וחוברות הפעלה. ומסביב לזה. ורץ, וכל משימה שאתה נותן לו, גם, אתה זורק לו את הכדור הכי רחוק, הוא מגיע לשם לא על הקצה אלא בועט וולה, ישר לחיבורים. אז הילד בן 23, אז באמת, יישר כוח גדול.

והמשנים שלי, שיושבים כאן בשורה הראשונה. צחי זליכה שהוא בעצמו מפונה, ולמרות שהוא מפונה הוא עוזר, גם בבניין שלו וגם עם ציבור רחב, אני רואה ושומע עליו. דוד מנחם, סגני לשעבר והמשנה הבכיר. אביהוא בן משה, שהוא מוותיקי הבית הזה, אני חושב שנכנסנו ביחד למועצת העיר, יחד עם דוד וצחי והיה סגן וממלא מקום הרבה שנים, אז גם עם הרבה ניסיון הוא גם עובד סוציאלי במקור, אז עם הרבה רגישות חברתית. גם היום פתר בעיה של משפחה, אתה הצפת את זה, אני גם אמרתי להם, התקשרתי ואמרתי, תדעו לכם שמי שפתר לכם את זה, זה אביהוא ועינב שנלחמה על החדר הזה. אני כבר, אני מודה, הרמתי ידיים מול כפר המכביה, כבר היה לא נעים. אבל היא לא ויתרה והלכה ועשתה עוד לחץ, ואז נולד. ואז נזכרתי שאתמול בלילה דיברת איתי עליהם וכמה חשוב לסייע. אז לכולכם. דני גולדשטיין, שהיה גם בישיבות הפעלה והחזיק תיק ביטחון בעבר והיה איתנו בשטח ועזר. וזוהר ישרים, סגני בתיק הביטחון, זוהר, תרים את הראש, יש לך סיבה. ותל אביב הנהדרת, לא העיר, העיר גם נהדרת, אבל את עוד יותר נהדרת. תל אביב הנהדרת, עם הרבה יוזמות ועם הרבה אכפתיות ולמרות שאת שניה וחצי במועצה, תרמת לא מעט. ולילי שמה, שאנחנו בטוח לא קרובי משפחה, אבל מרגישים כמו משפחה, שהיא תמיד רק מוסיפה. אף פעם לא מפריעה. וזה הג'וקר שבחבילה. ועדנה וידל, שבאחת האזעקות אמרתי לה, בואי אליי הביתה. הזמנתי אותה, היא עלתה אלי ל-ממ"ד, היא שכנה שלי. וגם הגיעה, למרות שהיא לא סגנית ולא משנה, היא באה לישיבות, היה אכפת לה, מקשיבה, תורמת, באמת יישר כוח גדול. אני רוצה גם כמובן להזכיר את מירב גבע גרומר שנמצאת איתנו כאן, לא באור הזרקורים, אבל אני רואה אותך ומזהה אותך. גם הגיעה לישיבות הפעלה והיה אכפת לה וגם ניהלה תקשורת בריאה להרגיע ציבור ולטפל בצרכים שלו. וזהו. אפרת היקרה, שגם אותה ראיתי, כל מי שראיתי במרכז ההפעלה יבורך. היתה שם מאיה שטיפלה באוכלוסייה דוברת רוסית וגם צרפתית. הוצאנו להם מסרים דרך בינה מלאכותית שאני מדבר

צרפתית ורוסית, ועכשיו אנשים מתחילים לדבר איתי ברחוב, אני לא יודע לענות להם. אבל זה גם עזר להם וגם הראה להם שלא שכחו אותם בשום מקום. קרן בר, שהיתה גם במילואים ב-8200. תותחית עולם. יישר כוח על כל מה שעשית בעבר לביטחון המדינה ועדיין לא מפסיקה. חן גינון, ראש מוקד מס שבח, שבגל הראשון הקימה את מוקד מס שבח, מוקד הג'ירפה ונתנה מענה מול כמעט חוסר מענה של מס שבח, והיתה 'באפר' שהרגיע את התושבים. עדי אלוני מהתשתיות, זה קשור קשר בל ייפרד מהאירוע הזה.

ומבחינתי, אף אחד לא ייעלב, החשובים מכל זה הצוות שלי. למה? כי ללוות אותי זה, ראש המטה שלי ענאל שנמצאת כאן, ירדן ראש הלשכה, תמר, שי, גלעד, שחר, אלי, עמליה. חברים, אני רוצה להגיד לכם, רק מי שעבד איתי יודע כמה אני לא עובד מסודר. אני חולם. אני לא מבריק כאדם מבריק אלא כהברקה, זה בא בשניה וכולם צריכים עכשיו להתחיל להוציא את זה לפועל. ומי שסופג את זה ראשון, זה הסיירת מטכ"ל שלי, בראשות ענאל וירדן, שרק חזרה מחופשת לידה, היא לא הספיקה לחמם את הכיסא והאירוע התחיל. אבל אני חייב להגיד כמה מילים על ירדן. אני לא יודע מי כם עבד איתה, זה מקסימום תועלת במינימום משקל. בחורה צנומה, צעירה, עם עוצמה של מפצחי בונקרים של ארצות הברית, אלה של ה-13 טון, והכל בלי פיצוץ, בלי רעש. אתה לא יודע שזה קרה לך. אז ירדן, תודה רבה באמת, ולכולם, עבדנו מסביב לשעון. ואחד ממכפילי הכוח המרכזיים, שאם היום אנחנו מסתובבים בעיר כולנו כמו גיבורים, למרות שלא היינו באיראן, אבל אנשים מוחאים לנו כפיים ברחובות ובפארק כשאנחנו הולכים. עדנה היתה כשנכנסתי להסתפר במספרה, כי אנשים יש להם התרוממות רוח והם כל כך מרוצים מאיך שהדבר הזה תקתק ואיך שזה נראה בתקשורת ובמה שהם שומעים מערים אחרות. ומי שהגביר את הדבר הזה ותיווך את זה והנגיש את זה, גם בצורה הנכונה, גם במידה הנכונה, גם באמינות הנכונה, גם בפלטפורמות הנכונות ובמהירות, זו הדוברת שלנו נועה. נועה צופה בנו. אז נועה עשתה את זה, כתבתי לה את זה גם אתמול, באמת, אני חושב שזו הפעם הראשונה מאז שאני ראש עיר שאני מרגיש מהדוברות מכפיל כוח אמיתי. שאני יודע להגיד, הנה הפירות של מה שהדוברות עשתה בציבור באופן עוצמתי. אז זה גם היה להרגיע. זה גם היה להנגיש וגם היה לדברר את מה שאנחנו עושים. כמובן עם נועה חלק בלתי נפרד זה ישי ויסמן המיתולוגי. מגיע לו כפיים. ישי ויסמן זה המנהל של כל מערכות המידע וההנגשה של המידע לציבור. הוא יורה את הוואטס-אפים, את הטלגרמים, את ה-אס.אם.אסים, מטרגט. זה נכס עירוני. זה עובד מצוין שאין לך שום דאגה ממנו. הדאגה היחידה שלא יתמודד מולך פעם בבחירות. פופולרי, התושבים מתים עליו, אבל אני באמת אוהב את האיש הזה אהבת נפש. בצוות שלי יש עוזרת שהיא מתנהלת כמו במלחמה גם כשאין מלחמה, אז לכן הייחודיות שלה במלחמה היא פחות, כי היא כל הזמן 24/7. אני לא ישן

הזמן בלילה, אני כדי לא לשכוח דברים מעיף לקבוצה של הפניות ציבור או לפרויקטים לטיפול, אז זה יכול להיות 2 בלילה, 3 בלילה, 4 בבוקר, 5 בבוקר, ואז לכל עוזר יש את הסמיילי המיוחד שלו שהוא מסמן שהוא לקח את זה. אז הלב האדום זו לי קלימניק עורכת הדין ואילנה צברי, שתיהן זה 24/7. אם הסלוגן שלי בבחירות היה 24/7, זה הרבה בזכות הצמד הזה, שהן מתאבדות, גם בקבוצות וגם על המשימות שלי, ול-לי יש 4 ילדים קטנים, דיברנו על 3 ילדים, זה 4 ילדים שכולם עוברים תחת השולחן. היא מביאה אותם למרכז ההפעלה ובעלה במילואים מילואים, אבל מילואים, לא מילואים שרואים אותו מידי פעם, זה מילואים שהיא גם לא יודעת איפה הוא. זה מילואים. ובתוך כל זה התפקוד הוא מושלם. טוב, בחיים שלי לא אמרתי כל כך הרבה תודות, אבל עושה כיף אז.

אני רוצה להגיד תודה גם לתורמים. יש הרבה תורמים. אנחנו לא ביקשנו תרומות מאף אחד, אני חושב שאולי רק במקרה אחד פנינו בדרך אגב, אבל אנשים טובים החליטו לתרום לכל מיני מטלות, גם עסקים בעיר וגם תורמים שתרמו כספים, גם מהארץ, גם מהעולם. והיום קיבלנו את התרומה הכי משמעותית ואני רוצה להגיד 'שאפו' גדול לקרן היסוד, שהגיעו מיוזמתם, מעבר לכל מה שהם עוזרים פרטנית למשפחות, בקרן לנפגעי טרור, הם תרמו 100,000$ ומגיע להם כפיים, 100,000$ מקהילות יהודיות בעולם לעיר רמת גן, לשיקום ולתמיכה בתושבים.

אלה התודות. וכמובן, אנחנו היום בעוד נקודה מיוחדת, סיימנו את שנת הלימודים ותמיד טוב להגיד יישר כוח גדול לכל מערכת החינוך, שגם פתחה מהרגע לרגע. והיום אנחנו יודעים שזה גם הסתיים בשלום, אז 'שאפו' גדול לכולם. מחר פותחים את הקייטנות, עוד עכשיו רושמים אנשים, כי אנשים במלחמה לא רשמו, להיפך, ביטלו, עכשיו הם הבינו שהם סתם ביטלו, הם רוצים לרשום וצריך עוד לאייש את כל הדברים, והרי כל ילד שנרשם יכול לשנות את הפיזור ויש לנו קייטנות של ילדי מפונים וצריך לדאוג להם להסעות. אופרציה שלמה, למלחמה יש מה שנקרא השלכות. אז שיהיה בהצלחה בקייטנות. פה אני רוצה להגיד ליו"ר מפעלי בית עמנואל ולמנכ"ל אמיר חכימיאן. אני ראיתי את המגוון של הקייטנות, את המספרים של הרישום, הסיפור שיש כמעט 2000 ילדים וילדות ברמת גן שילמדו AI בקיץ בינה מלאכותית, זו אמירה סופר חינוכית, משמעותית לעתיד שלהם ולעתיד של העיר. ילדים קטנים שיש להם עוד הרבה זמן להיות בבריכה ולשחק עם כדור ולהיות עם המשפחה, אבל בכמה ימים של הקייטנות המקצועיות הכרחנו אותם בדבש ללכת לבינה המלאכותית. כי כל הקייטנות זה אלף שקלים ומשהו, בינה מלאכותית 399 ש"ח הגזברית, גם פה, הדלי נשבר ונזל. אבל בינה מלאכותית זה אחד הדגלים שלנו וזו גאווה גדולה.

עכשיו אני רוצה לדבר, אתם רואים פה את הדגלים, יש לנו פה דגלים מכובדים, מדגל החטופים, שהלב שלנו איתם, דגלי המדינה שלנו, דגלי פיקוד העורף, דגלי העיר. במהלך המלחמה הדגלים שהיו, זה חודש יוני, היו דגלי הגאווה. הם

הדגלים שהיו בכל העיר. ולצערי, היו מעט, אבל יותר מדי קולות צורמים שהעזו לכתוב לי, ואני מניח שגם לאחרים, אני מניח שגם ברשתות אבל לא קראתי רשתות באותם זמנים – ראש העיר, אתה לא שם לב שנופלים אצלנו יותר מידי טילים למרות שאין אצלנו בסיסים ומקומות אסטרטגיים? אמרתי, ברור שאני שם לב. מה אתם רוצים לומר בזה? אולי תוריד את הדגלים, אנחנו חושבים שמישהו כועס עלינו וזה מביא חוסר מזל. אז הדגלים מאז ירדו לא בגלל ההערות האלה, אלא בגלל ששמנו עכשיו את חילות צה"ל שהשתתפו במערכה של 'עם כלביא'. אבל מה שאמרתי לאותם אנשים מעבר לזה, ואמרתי להם, למרות שזה תושבים שלי, שזה דעות חשוכות. אבל אמרתי להם, אני חושב שאנחנו ברי מזל. כי עם 3 טילים בליסטיים שנפלו אצלנו נגרם נזק של אחד חלקי מטיל אחד בפתח תקווה וטיל אחד בבת ים בפגיעה ישירה, בתוך ממ"דים. אצלנו זה פגע רק בבניינים ישנים, חוץ מהבניין במגדל בז'בוטינסקי, אבל גם צמוד לבניינים ישנים. שילמנו מחיר יקר, אבל קיבלנו דיסקאונט ענק. כלומר, אם מישהו רוצה לקשור מזל או אם מישהו דואג לנו משמיים, אז לא סתם אמרתי הגומל ולא סתם קראתי, בשונה מכל ישיבות המועצה, 3 פרקי תהילים כולל אני חושב הפרק הכי ארוך בספר. כי אנחנו אנשים מאמינים ואני מאמין שלרמת גן יש קארמה טובה, כי עושים פה כל הזמן דברים טובים. זה לא קשור רק למצוות לתרי"ג מצוות. יש פה אהבת אדם ודאגה למוחלשים ושוויון מלא, ובשוויון מלא אני רוצה לדבר איתכם על שני אירועים - אחד ראיתם בטלוויזיה, אחד עוד תראו בהמשך.

אחד זה סלמן אזברגה, פועל בניין, שהיה מהראשונים להיכנס למגדל בז'בוטינסקי וחילץ אישה אחרי לידה, 27 קומות, כאשר הוא שובר את הקרסול בדרך וממשיך להוריד אותה. וכשהוא יורד למטה צועק לו איזה פרחח – ערבי, ערבי, ערבי, יש פה ערבי. אז הזמנו אותו אלינו, נתנו לו כבוד של ראש מדינה ואמרנו לו במה העיר שלנו מאמינה, שאנחנו עיר של כולם, עיר של שוויון. מסתבר שגם אביו במילואים, שהוא משרת עכשיו במילואים, ושאנחנו אחים כולנו לגורל כאן ולמלחמה. והמקרה השני שעתידים לבוא אלינו, הזמנו את שני הדרוזים היקרים שניסו להיכנס למקלט בעת אזעקה ברמת גן וגורשו, לטענתם, על בסיס זה שהם דרוזים והסרטון התפרסם. הזמנו אותם, הם פשוט עובדים נורא קשה והם ביקשו לתאם מועד יותר נוח להם. בהתחלה הם חששו לבוא בתוך הטילים, עכשיו הם יתאמו וגם להם נגיד את אותה אמירה, שהמעמד של כל אחד מאיתנו זה המעמד של כל אחד שנמצא ברחוב ורוצה להיכנס. בטח האבחנה היא לא על בסיס במי אתה מאמין ואיך אתה מאמין וכמה אתה מאמין. אני ל-ממ"ד שלי, אם מישהו ידפוק לי בדלת בעת אזעקה, אכניס שמאל, ימין, חילוני, חרדי, דתי, מסורתי, גבר, אישה, נוצרי, יהודי, כולם, כולם ללא אבחנה. כל מי שיבוא ויגיד - אני רוצה מחסה - מכניס אותו. וזו העיר שלנו. אלה שני מסרים שחשוב שיהדהדו, כי הם הדהדו הפוך. אנחנו היינו עסוקים בניהול

הזירות וההרס ולא הגבנו מיידית. באישי הגבתי, אמרתי, זה חלאות, זה גועל נפש, זה לא אנחנו. אבל את התגובה עם אזברגה כבר עשינו, וגם התגובה עם האחים הדרוזים שלנו, שנופלים במערכה יחד איתנו דרך אגב, וגם המפלצות של החמאס שחדרו למדינה לא הבחינו בין הישראלים לפי הדת שלהם.

בזה אני חושב שסיימתי את כל הנקודות ואני רק רוצה לומר לכם, לתת לכם סקירה, כי אתם אנשי ציבור וגם אתם סופגים את הקמפיינים השונים שמנוהלים נגד העירייה, בכל מה שקשור למיגון. אני אתן לכם את הנתונים העובדתיים. כי מפורסמים שאין לנו 70% מיגון, מפורסמים שאין ממ"דים בגני ילדים. אז אלה הנתונים, כל מי שרוצה רוצה תרשמו, כי אני בטוח שאתם מקבלים. ובכלל, זה חשוב לדעת.

החוסר במיגון הבסיסי המקסימלי ברמת גן הוא 26%. כשהתחלנו את הקדנציה הקודמת המספר היה הרבה יותר גבוה. בזכות התחדשות עירונית ובזכות הכשרה של המון מקומות שהפכו להיות מרחבים מוגנים תקינים, האחוז עומד על 26%. אני חושב שזה מהאחוזים הנמוכים בערים הוותיקות והצפופות. לצד זה, הוספנו המון מחסות ציבוריים - בחניונים, מתחת למגדלים, בתחנות של הרק"ל, שזה אירוע שמי שלא היה שם פספס. אני מאחל לעיר שזה לא יחזור, אבל זו הייתה היסטוריה לראות היסטוריה ולראות משהו קהילתי נהדר. אבל אם לוקחים בחשבון את כל המקומות האלה שהכשרנו והכשרנו עשרות, לא פרסמנו ולא הזמנו לכל העשרות בבת אחת, כי לא היה טעם, רצינו שיתרכזו, ימלאו אחד אחר השני את החניונים, אבל אם לוקחים את כל הדברים האלה, אנחנו מגיעים לחוסר מיגון בעיר רק של 8%, זה על כל התושבים שרשומים. בהגדרה יש אחוזים שלא נמצאים בכל עיר בהגדרה בכל תקופה, בחו"ל, נמצאים במקום אחר, אז זה או יותר בפועל 100% מיגון. לא 100% מיגון מתחת לבית, לא 100% מיגון מרחק הליכה מהחדר, אבל מי שרצה באמת מיגון והיה מוכן לוותר טיפה על הפרטיות שלו, היה מיגון. דאגנו ברק"ל לכל, גם עינב וגם זרי סיירו שם, וגם אני חושב שאסף, ראיתי אותך שסיירת שם, נכון? ואני סיירתי שם ערב ערב ואחרי זה ערב כן ערב לא, גם בבקרים וגם בשבת. אז אנחנו ממוגנים ונתמגן עוד יותר. וזה גם בסיוע צמוד של פיקוד העורף.

הוצאות עבור עבודות מיגון בגני ילדים - רק ב-2023, זה בלי הנתונים של 2021 ו-2022, התחלנו למגן ב-2021, אבל ב-2023 – 2.35 מיליון, 2024 – 1.64 מיליון, 2025 – 1.5 מיליון. הוצאות עבור מיגון לבתי ספר,2023-2024 – כ-7 מיליון שקלים. שנת 2025 כ-8 מיליון שקלים. ממ"דים מפוזרים בעיר - פארק לאומי, כיכר רמב"ם, כל מה שאתם מכירים, עוד חצי מיליון ₪. בימים האלה פיזרנו עוד ממ"דים, יחד עם קרן הידידות ופיקוד העורף, שפיקוד העורף הביא לנו ממ"דים תוך כדי מלחמה וגם על זה תודה רבה לכם, ובסך הכל המצב לא דומה לעבר. אין

עוד שלמות בעניין הזה, קשה לסגור פערים של עשרות שנים, אבל אחרי שרבים ואחרים שהיו כאן לפנינו לא נקפו אצבע אנחנו עושים בעניין ועושים לא מעט.

זהו, אז זה האירוע של התודות והנתונים. אלה היו השבועיים הכי היסטוריים בתולדות העיר אני חושב חוץ מהקמת העיר, דרמטיים, שרמת גן באמת הראתה כושר ספיגה, הכלה, חוסן, ערבות הדדית, יכולת של מנגנון עירוני לתת מענה מיטבי במציאות משתנה ומתגלגלת. ואני אומר לכם שזה לא היה פשוט, בין הטיל השלישי לציפייה לטיל הרביעי אני כבר מודה שאמרתי איך אנחנו מתמודדים אם נופל עוד טיל פה. אני אומר לכם, אני הגעתי למצב שאני מתפלל, אני אומר מה שנקרא בשמיים תשמרו אותנו שלא יפול פה עוד טיל. כי אנשים כבר באמת היו פה באפיסת כוחות. המפונים, כבר לא היו לנו חדרים לבתי מלון להשיג. אמרנו, מה קורה עם עוד נפילה כזאת? וברוך השם וברוך טראמפ וגם לא מגיעה תודה, זה נעצר בזמן ונקווה גם שייעצר כל מה שצריך להיעצר באיראן באופן מושלם.

אבל פה, אני רוצה גם לחזור לגבי המוכנות שלנו ולהגיד תודה לשני. שני תפסה אותי לדעתי, או שזה היה יהונתן, אתה התקשרת אלי כשהייתי בחו"ל? אמרת לי שאתם רוצים לראות אותי באופן דחוף. זה היה בערך 3 שבועות לפני ואמרתי, אני בחו"ל, תיפגשו עם המנכ"ל או עם ממלאת המקום. יש לי ממלאת מקום, תיפגשו עם המנכ"ל וממלאת המקום. הייתי בחופשת 30 שנות נישואים עם אשתי בלונדון. אמרו, לא, רוצים רק פגישה איתך בארבע עיניים. כך זה התחיל. אמרתי, מה יכול להיות עכשיו בארבע עיניים ולא מוכנים? הגעתי לארץ, נפגשנו במשרדי הפארק הלאומי באדיבות ליר ועוד מעט אני אדבר על המנכ"ל הנהדר של הפארק הלאומי ירון שמואלי, שמגיע לו, היום פרסמתי עליו פוסט אז בגלל זה לא הארכתי עליו בדיבור, קראתם שם הכל. אבל ישבנו במשרד, היחידים שיכולים לנתק אותי מהטלפון זה אתם. לא אשתי, לא שום הופעה שאני קונה אליה כרטיס, לא שום מטוס, אני לא עולה למטוס אם אין ווי-פיי, שום דבר לא מנתק אותי. אבל אני מכבד פקודות, אמרו לי - טלפונים בחוץ. והם אמרו לי – תשמע, יש סיכוי טוב, אנחנו לא יודעים אם ובכלל ומתי, אבל יש סיכוי טוב ולכן תתחילו להיערך. אבל זו היתה מן הוראה כזאת, תתחילו להיערך, אבל אל תספר לאף אחד שדיברנו איתך. זה היה בערך המסר. ועכשיו, מה אתה עושה עם זה? מתחיל לנסות לגלגל את המערכות. ואני בא למוטי לשיחה הראשונה ואומר לו – מוטי, תתחיל לדרוך את כל המערכים. הוא אומר לי – מה, מאיפה חלמת על זה? אנחנו מדברים על זה בלי סוף, מי אמר, לא נראה לי, כן נראה לי. באמת אני איש ביטחון שדה, אתם לא יודעים אבל במקצוע אני מביטחון שדה, מיחידת העילית של ביטחון שדה. אז עוד פעם אני אומר לו, אני רומז לו, מוטי, משאיר אותו לבד, יושב איתו לבד, אומר לו – תניע, עכשיו עזוב למה, תניע את המערכת. ועוברים הימים עד שמגיע היום לפני וביום לפני יצאתי מהבית, וזו באמת תחושת בטן,

היה לי יום כזה חצי פנוי ואמרתי לעוזרים שלי - תעצרו לי בפארק, אני רוצה לעשות סרטון לתושבים שיפתחו, מה שנקרא שירעננו את ה-ממ"דים, שיידעו שיכול להיות אירוע שונה וגדול. ואז הם אומרים לי, עזוב אותך ראש העיר, אתה עושה סרטון כזה מפסטורליה, מפארק, לא מתאים. הורידו אותי מזה. הגעתי ללשכה, היה לי כבר דלת פתוחה וכל מיני פגישות ואני אלוף הדחיינות. מזלי לא דחיתי את זה. אמרתי, שיחכו הפגישות בחוץ, תפתחו את המצלמה, עמדתי ואמרתי לתושבים - אני לא יודע כלום, אבל, לא אמרתי למה אבל, אבל אני מרגיש שאנשים נעלמים לי למילואים, גם חברים וגם בעירייה במנגנון, אנשים פונים אליי לעירייה, רוצים עשרות מזרונים כי אמרו בבסיסים מסוימים לפנות חיילים, לפנות בסיסים. אני כבר לא צריך שמישהו יגיד לי יותר מזה. אני מבין שזה 24, 48, 72 שעות הולך להיות משהו. אומר לתושבים להיות ערוכים. זה כל כך עזר, גם ללקחים שלכם דרך אגב. כמובן זה לא תמיד החלטה שלכם, אבל התושבים כל כך ירדו בדיעבד. בהתחלה הם התרגזו, מה אתה מפריע לנו את השלווה? מה אתה בא לנו עם ההזיה הזו? אבל אחרי שקרה, פה אפילו כולל כאלה שהתפוצץ להם הבית - ראש העיר, תודה רבה. בזכותך סידרנו, בזכותך הכנו, כולל חרדים מבני ברק. כולל חרדים מבני ברק שתפסו, שהיו פה הסקרנים - ראש עיריית רמת גן, תודה רבה, זה גם הגיע אלינו, ודרך אגב לכל הארץ. אז השבועיים האלה אנחנו עוד נסכם אותם. ועכשיו אנחנו רוצים להראות לכם סרטון שהכינה הדוברות, כמה דקות. קובי, סרטון.

הקרנת סרטון

תודה לכל מי שעסק בהפקת הסרטון, שכנראה עוד לא גמור עד הסוף. עצרנו בזמן טוב.

פה גם להגיד תודה רבה על כל ההפקה במקום הזה, כל התקשורת וכל התמיכה התקשובית של אגף מערכות מידע שלנו. מנהל האגף שלנו קובי נח היה בלוס-אנג'לס רוב המלחמה כלוא, אבל זה רק סיפור הכיסוי, כי קובי נח, כמו שאתם יודעים, נולד באיראן, אני לא מתבדח, נולד באיראן. הקהילה הכי גדולה מחוץ לפרס של פרסים זה בלוס-אנג'לס, ואיך שנגמרה המלחמה הוא חזר. אז אני לא יודע מה הוא עשה שם. אמרנו לו - תחזור, תחזור. הרבה הצליחו לחזור לעירייה, הוא היחידי שלא הצליח לחזור. אז הוא היה כנראה באיזו שהיא משימה.

את ירון שמואלי, מנכ"ל הפארק הלאומי, פרסמתי היום באופן אישי בפוסט בבוקר. אני לא ארחיב עליו את המילים, אבל תופעת טבע של לב ענק ויכולת תפעול. לקח על עצמו, הוא בכלל מנכ"ל של פארקים, הוא מתעסק עם דשא וצמחים והוא עשה, באמת, כל המלונות. אז יישר כוח גדול.

זהו, אני חושב שהיה לנו פה ערב שחשוב שיירשם בדברי הימים של העיר, הרבה מהדברים יימחקו, אבל ספר המועצה עם הפרוטוקולים והישיבה המשודרת

והמצולמת, זה אני חושב שגם בעוד שנים מי שירצה לדעת מה באמת קרה פה יוכל לצפות. והיה לנו כבוד גדול, אתם מוזמנים להישאר, אנחנו עוברים לענייניים של צו ארנונה. אבל משהו חשוב, סיפור מעניין לגבי פיקוד העורף. באחד המפונים פגשתי לוחמת שלכם שחילצה את המשפחה שלה. אתם מכירים את הסיפור? זה נכון? זה מדויק? אני שמעתי אותה טוב? היא אמרה שהיתה לה זכות גדולה להגיע בטיל השלישי ולהיות שותפה לחילוץ של המשפחה שלה. אז בסוף אנחנו אומרים כולנו משפחה אחת גדולה - פיקוד העורף, תושבים, עירייה - זה מתחבר. אנחנו מדינה בסוף קטנטנה. אז באמת יישר כוח גדול. בהצדעה.

אנשי פיקוד העורף עזבו את הישיבה

<u>עו"ד אסף וייס:</u> ראש העיר, ברשותך שני משפטים. אני מתנצל מראש, אני חייב לצאת כבר לפני 45 דקות, אז אני רק אגיד שני דברים ואני אצא.

קודם כל, אני רוצה להצטרף לברכות שלך ולכל הדברים שאמרת ובמיוחד לעובדי העירייה ולכל המנהלים שאני חושב שכולנו ראינו אותם, אני לא חושב שאנשים מבינים, זה לא אנשים שמגיעים לעשות את העבודה שלהם. אנחנו מגיעים ביום שישי בבוקר למלון הרודס ואנחנו רואים את מריאנה שאחראית על בתי הספר התיכוניים ואת עופר ברקוביץ' שהוא מנכ"ל החברה הכלכלית, יושבים עם אנשים מפונים ועוזרים להם בהמון המון דברים. זה לא העבודה שלהם וזו התגייסות מדהימה. אז קודם כל תודה ענקית גם על הדבר הזה. ואני רוצה לשבח גם אותך, על העשייה והעמידה. היתה לי הזכות לראות אותך ב- 13 ימים האלה (התחלת יום אחד לפני)-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> נכון. צודק.

<u>עו"ד אסף וייס:</u> אתה תפרת את עצמך בהתחלה. ואני רוצה לשבח אותך. אני ראיתי אותך בישיבות, אני ראיתי אותך בשטח, אני ראיתי אותך בהכל ואני מאוד מצטרף למה שאלון אמר, בכל דבר תמיד ראית את התושב. והדבר הכי מרכזי שכל הזמן היית אומר בתוך החוויה שאנשים עוברים עכשיו, אסור שהם יחוו גם את הבירוקרטיה. ותמיד אמרת לכולם למצוא את הפתרונות איך לעזור לאנשים בשטח. ואני חושב שזה מראה על דאגה ואכפתיות ברגעים האמיתיים של המשבר וישאפו' גדול לך.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה. זרי, בבקשה. אתה צריך אבל לעמוד בסטנדרט של אסף, בפרגון.

מר ישראל זרי: אני לא מתיימר. אני רוצה להתחיל עם משהו כללי ואז באמת משהו פרטני. אני חושב שבהיבט הכללי יש משהו מטורף שקרה כאן. נפלו פה 3 טילים והגאווה הרמת גנית רק התחזקה. זה משהו מטורף. זה באמת משהו שאני חושב שעוד ילמדו ויבינו אותו. ופה כולנו דיברנו גם איתך, גם בהערכות מצב, יש פה שיעור גדול במנהיגות, אז תודה לך על זה. אני גם כתבתי שביום הראשון שהיה את הסימן שאלה באוויר, אז תכננתי ללכת לארוחת שישי ואמרת לי – תישאר, תלמד, אתה תראה שיש פה היסטוריה כרגע. ובאמת קרתה פה היסטוריה כרגע, ואני חושב שזה לא מובן מאליו, ואני חושב שהתושבים באמת גם אמרו את זה בסרטון, אבל אנחנו הרגשנו וגם אני יכול להגיד אפילו בתור סגן ראש עיר, הרגשנו שאנחנו בידיים טובות. ולהפוך להיות גאה כל כך בעיר שלך בתקופה כל כך קשה, הוא דבר שהוא לא מובן מאליו. אני חושב שזה באמת בראש ובראשונה תודה לך ותודה גם לכל חברי המועצה על הייצוג שלכם של התושבים. אותי זה מאוד מאוד ריגש והייתי גאה. אתה יודע, עד עכשיו אמרתי, נפל לי להיות סגן ראש עיר בתקופה כל כך מבאסת. באמת, מהרגע שנכנסנו אנחנו מתעסקים בדברים עצובים. אני הייתי בלמעלה מ-20 לוויות מהרגע שנכנסתי לתפקיד, אבל פה אני חושב שזה השבועיים הראשונים שהעצב והקושי שאנחנו נמצאים בתוכו הפכו גם להיות זכות. כי באמת ידענו לבוא ולתת לתושבים את המעבר. אז תודה על הזכות הזאת, תודה לך. אני כן רוצה לציין את בני הנוער המדהימים שלנו שתמיד חשוב לי לשים את ה'ספוט' רגע עליהם, שבחרו בתקופה הקשה הזאת שהם, בוא, הם אחרי הקורונה והם כבר במערכה של מלחמה ארוכה, לבוא ולהתנדב במלונות ולהעביר פעילויות, אז באמת תודה גם לכם. ואישית ממני לאגף תשתיות שאני למדתי שהם יודעים על הטילים לפני שהם נופלים, אז תודה רבה על העזרה שלכם, על הפינוי, על כולם. אתם מדהימים. יש פה עירייה שהיא גאווה גדולה. תודה לכם, לשניכם.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה, ישראל, תודה רבה.

עו"ד עינב בר כהן: קודם כל, אני חייבת להגיד שזו היתה תקופה באמת מאתגרת ואני חושבת שאני הבנתי שזה אירוע היסטורי באמת כמו שזרי אמר כשירדנו ביום שישי. אני והיועמ"שית הדלקנו נרות לפני שנכנסנו לחמ"ל ואני חושבת שאז הבנתי שזה שאנחנו עושים ביחד את הקידוש, זה אומר שאנחנו באמת באירוע מעט שונה. ובאמת הסתכלתי מסביב על כל מנהלי האגפים

והרגשתי שיש לי שותפים מדהימים לצאת למערכה הזו. ראש העיר, אמרת את זה תוך כדי, שכאילו הסתדרו הכוכבים, אבל אני חושבת שבאמת יש פה הרבה כוכבים בתוך המערכת הזאת שזכינו בהם.

מר כרמל שאמה הכהן: תרתי משמע.

עו"ד עינב בר כהן: והרחבת, ואמרת לכולם תודה. אבל אני באופן אישי חייבת להגיד לפחות לשותפים הקרובים שלי. אני וגילה צריכות כבר טיפול זוגי אחרי התקופה הזאת. ובאמת, אני חושבת שאין מישהי שדיברתי איתה כל כך הרבה שעות כמו עם גילה. מתווכחות, רבות, משלימות, מתחבקות, עובדות היום ביחד בכפר בשביל להשיג עוד כמה חדרים כדי לעזור לעוד אנשים. ואני רוצה להגיד לך, אבל גם לצוותים המדהימים שלך שנמצאים בכל מקום ופגשתי אותם שוב ושוב ושוב וגם אמרתי להם את זה, כולם מלאכים ומלאכיות שזכינו בהם בעיר הזו, והתושבים רואים את זה ומרגישים את הלב והנשמה. אז אני רוצה לנצל את הבמה הזאת גם להגיד להם את זה מכאן, גם לעובדים תחתייך ולעובדות ולמנהלים והמנהלות ואני אוהבת את כולם מאוד. אני רוצה להגיד על רועי, שהוא זכייה בפיס ראש העיר. באמת, היה איזה שלב שאני כבר נבהלתי מהצבע שלו. אמרתי לו שאם הוא לא הולך לנוח קצת, אני קובעת לו תור לרופא עור. באמת, הבן אדם היה שחור, שחור, רץ ממקום למקום, בכל מקום היה ראשון, בכל מקום היה אחרון, ראה את התושבים יוצאים מהזירות עוד עם עפר עליהם ורואה אותם הראשונים במלון. באמת, הוא והצוות שלו כולם, מנהלי התחנות המדהימים. באמת זכינו בהם. ואני גם רוצה לנצל את הבמה הזאת להגיד להם תודה. לא תמיד רואים את העבודה שלהם, הם רצים ממקום למקום, נמצאים. הרצנו אותם לנקות מקלטים, תושבים, יום שישי לפני שבת אלי חמו עולה על האופנוע, נכנס לתוך בית של, באמת, אישה בהריון עם אמא מבוגרת, מנקה ועוזר לה לטפל בבית. אנשים באמת מדהימים שעשו הרבה מעבר למה שהעבודה מחייבת שלהם עושה. וכמובן, לבית עמנואל, שהם גם בשגרה וגם בחירום עבדו באמת קשה בכל מקום ובכל זירה ולמנכ"ל התותח שלהם אמיר, שאני באמת שמחה כל כך שהוא במקום הזה ומייצר כזה ביטחון בחברה ובכלל בעיר. לקחו על עצמם את ההפוגות, הם לקחו על עצמם את הזומים, הם לקחו על עצמם את הטיפול במפונים, חלקם היו במלונות, היום הם עובדים עד עכשיו בשביל לסגור את הקייטנות. באמת, חבורה נפלאה.

אבל מעל כולם, לראש העיר, שאני מכירה אותך כבר 7 שנים ועובדת צמוד. אני חושבת, אמרת שהיו לי בוסים קודמים, הזכרת אחד מהם, אני אומנם צעירה אבל אני לא צעירה בעולם הציבורי פוליטי. התחלתי בגיל מאוד צעיר, בגיל 24.

היום אני כבר אמא ל-3 ואחת מהן אפילו הופיע פה בסרטון. אם תדע את זה היא תהרוג אותי. אבל באמת, אני חושבת שלא ראיתי מנהיגות כזאת בחיי. היכולת לקום באמת בכזו מהירות, אחרי שאנשים פה לא פירגנו בלשון המעטה לסרטון שלך לציבור, אני חושבת שגם במקומות אחרים הרבה אנשים התקשרו לשאול אותי מה זה, מה קרה, מה הסיפור עם רמת גן. אני חושבת שאחרי זה הסתובבתי ברחובות ואנשים אמרו לך תודה, על זה שהכנת אותם, שהם באו ערוכים למערכה הזאת, הם לקחו ברצינות את האירוע הזה. היינו קצת שאננים אחרי התקופה, באמת, עם החוטים והתחושה הזאת שכבר חזרנו לשגרת מלחמה תמידית, אז זו אני חושבת היתה נקודה שהבנתי באמת, גם אני, שזה רציני, וכמוני עוד הרבה מאד תושבים. אבל זה גם היכולת הזאת להגיד לנו - תמתחו את המערכת, תמתחו עוד קצת ועוד קצת ותהיו יותר טובים ויותר טובים, ואני חושבת שכל מנהלי האגפים וכל העובדים ראו את המנהיגות הזאת שלך ואת היכולת האמיתית להיות שם בשביל כל תושב ותושב. אני נמצאת בקבוצת פניות, עוד כנראה מהתקופה הישנה שהייתי חלק מהלשכה שלך, ואני רואה את הקצב שם של מאות פניות, לפעמים אני לא נכנסת, זה בארכיון 100, 150, 200, באמת, כאילו זה מדהים וזה מראה על המחויבות האדירה שלך לכל תושב ותושבת ולרגישות ולאכפתיות. אז תודה על הזכות ללמוד ממך, ראש העיר, ולהיות שותפה שלך לדרך הזאת. אני באופן אישי מרגישה שלמדתי המון וזה נתן לי הרבה יכולת להמשיך קדימה. אז תודה על זה, באמת.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה לך. אנחנו עוברים עכשיו לסדר היום לישיבה מן המניין. רציתי לעדכן אתכם במספר המפונים שיש, מספר בתי המלון, נזקים, כמה בניינים נפגעו, כמה בניינים נהרסו, שגם תהיה לכם תמונת מצב לכל מי שיושב כאן, נעשה את זה בהמשך.

3. אישור צו הארנונה לשנת 2026

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> מתחילים את צו הארנונה.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> קצת מעבר חד, אבל זה גם קשור.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> ברור.

רו"ח גלית שניידר מימרן: בסוף המערכה הזאת מאוד השפיעה כמובן על כלכלה. בשנתיים האחרונות אנחנו חווים קשיים כלכליים, נטל כלכלי בכלל במדינה ממלחמת חרבות ברזל והגיעה המלחמה הזאת. איך ראש העיר אמרת, להיות מוכנים זה כל כך חשוב, התחושה של החוסן והאיתנות ולא התחושה, זה אמיתי, לדעת שיש את האיתנות ואת החוסן הפיננסי, זה משהו שצריך לעבוד בשבילו ואני גאה שאנחנו עושים את זה יום יום, ואני חושבת שאחד הדברים והבשורה בצו הארנונה הזה זה בעצם שהוא מאפשר לנו כמה שינויים שימשיכו לאפשר לנו את היציבות ואת החוסן ואת מתן השירות המיטבי לתושבים כמו שאנחנו נותנים ואת האפשרות להמשיך ולצעוד קדימה באמת כעיר המובילה ביותר בישראל.

קרו פה דברים, כמו שאמרתי המלחמה, חרבות ברזל, שבכל זאת נתנה אותות על הכלכלה מאוד מאוד משמעותיים. והמלחמה הנוכחית, שגרמה להרבה מאד אי ודאות. וכל עליות המחירים ועליות השכר והתוספות וההסכמים הקיבוציים במשק. ונוספו עוד דברים, כמו הסכם המטרו ונוסף גם, בכלל, העיר שאנחנו בעצם בקצב מסחרר בונים את התשתיות במזרח העיר, אז כל זה בעצם מאפשר לנו, ואנחנו מציעים פה הצעות שבעצם מאפשרות לנו את המשך היציבות. ותכף אורטל תדבר על כל השינויים שאנחנו מציעים בצו הארנונה כדי לאפשר את הדבר הזה. כמובן, הצו זה החל מתחילת שנת תחילת שנת 2026.

גב' אורטל אפל בדש: אני קצת אציג את הרקע הכללי, אנחנו צריכים לקבל את החלטת המועצה עד ה-30.06.2025. שיעור העדכון, מה שנקרא הטייס האוטומטי, עומד על 1.626%. כמו שאתם יודעים, הטייס האוטומטי מורכב ממחצית שיעור השינוי של מדד המחירים לצרכן ומחצית משיעור השינוי בשכר הציבורי. אני רק אשקף שבאמת שיעור העדכון השנה יש בו עיוות מאוד מאוד גדול בשל כל הפחתות השכר שבוצעו בשל המלחמה, דברים שלא נלקחו בחשבון בחישוב שיעור השינוי. אנחנו ציפינו שתהיה העלאה של לפחות 4% בשיעור העדכון, אבל בשל כך באמת אנחנו מסתפקים במועט ב-1.626. על אף שהשלטון המקומי פנה וניסינו לשנות את רוע הגזרה, אבל לצערי זה המצב, אז רק שתכירו את הדבר הזה.

השינויים שאנחנו מבקשים לצו המיסים: הבקשה הראשונה עוסקת בבקשה לסוג נכס חדש שלא קיים היום בצו המיסים. מדובר על מגורים בבניינים או מגרשים שעיקר הזכויות בהם הם לתעסוקה ומסחר. כולנו מודעים למחסור ביחידות דיור בארץ ובגוש דן בפרט, וכחלק מהמאמץ הלאומי באמת להרחבת יחידות הדיור, אנחנו כן רוצים לאפשר בתוכניות ובמגרשים שבהם עיקר הייעוד שלהם הם לתעסוקה ולמסחר, אנחנו רוצים לאפשר הרחבה והסבה ליחידות דיור למגורים.

יחד עם זאת, כמו שרובכם יודעים, הפער בארנונה העסקית למול ארנונה המגורים הוא פער תהומי, פער של פי 4 ולכן ניסינו לעשות פה איזו שהיא חשיבה איך באמת אנחנו יכולים לאפשר את זה ולהביא למצב שגם המדינה מרוויחה, מרוויחה יותר יחידות דיור. גם היזמים מרוויחים, זה גם לאינטרס שלהם, הם רוצים יותר יחידות דיור, וגם העירייה מפסידה פחות את הארנונה העסקית שהייתה עתידה לקבל ככל והשטחים האלה היו שטחי תעסוקה. אז באמת, מה שאנחנו רוצים לבקש זה סוג נכס חדש לדירות מגורים במבנים שתוכננו למטרות תעסוקה ומסחר. התעריף שביקשנו הוא תעריף המקסימום במגורים שמאפשרות התקנות נכון להיום, הוא 142.31. היינו רוצים שזה יהיה אפילו גבוה מכך, באמת בשל הצורך באיזון בין התעריפים, אבל כרגע התקנות מאפשרות את המקסימום של 142 וזה מה שאנחנו מבקשים. וכמובן שהתעריף הזה יחול על נכסים חדשים, לא נכסים קיימים, שיקומו מכוח תב"עות חדשות משנת 2026 ואילך.

הבקשה השנייה שאנחנו מבקשים לאשר זה באמת בעצם המשך הבקשה הרב שנתית שהגשנו שנה שעברה, שעוסקת בעסקים בבורסה ובמתחם קריניצי ואזור תל השומר. אני אתן תזכורת קטנה, אנחנו בשנה שעברה ביקשנו לעשות שינוי באזור הבורסה ומתחם קריניצי, כאשר נכון להיום העסקים שם משלמים לפי אזור בית ולא לפי אזור א', כאשר מדובר פה בפער של כ-40 שקלים למטר. וקיים עיוות מאוד מאוד גדול, היום עסקים בהרצל, בביאליק משלמים את התעריף הגבוה של אזור א' ועסקים שנמצאים באזור הבורסה והמגדלים היוקרתיים משלמים לפי תעריף אזור ב', ולכן אנחנו רצינו לשנות את העיוות הזה ולהעביר את זה לאזור א'. גם הגורמים המקצועיים במשרד הפנים וגם שר הפנים הבינו את גודל העיוות הזה, אישרו לנו את הבקשה לשנת 2025. יחד עם זאת, אנחנו ביקשנו שההעלאה לא תתבצע בבת אחת, אלא תתבצע בפריסה של עד 5 שנים במסגרתה התעריף יעלה עד 7.5% כולל שיעור העדכון בשנה. הפריסה עצמה טרם אושרה בגלל איזשהו פגם טכני שהיה ואנחנו נדרשים להגיש אותה פעם נוספת בהתאם למספר שינויים, וזו הבקשה שאנחנו מבקשים כרגע לאשר, למעשה לאשר את הבקשה הקודמת בכפוף לשינויים הבאים:

אז השוואת התעריף בעסקים יכולה להיות עד התעריף המקסימלי של הרשות הדומיננטית בנפה, שזו עיריית תל אביב, ולא עד התעריף שלנו של אזור א'. משמע שאנחנו יכולים להעלות את זה עד לתעריף המקסימלי של 449.77 במקום תעריף של 455.94. הבדל של 6 ש"ח למטר. ולנישומים הקיימים, הפריסה תתבצע כך כאשר על הנישומים הקיימים ההעלאה תתבצע, כמו שאמרתי בפריסה של עד 7.5% כולל שיעור העדכון, עד להגעת התעריף המבוקש. ולנישומים חדשים תבוצע פריסה של עד 37.5% בשנה כולל שיעור העדכון, שזה למעשה תואם את הקווים המנחים וכך נדרשנו להגיש את זה עם התיקונים האלה. ולכן אנחנו מבקשים לאשר את הבקשה הקודמת בכפוף לשינויים שציינתי כרגע.

הבקשה האחרונה מדברת על יצירת אזור מס חדש למגורים במזרח העיר. הגזברית התחילה קצת באמת לדבר על הנושא שאנחנו מקימים שכונות חדשות, סך הכל 14,000 יחידות דיור במזרח העיר, ממש עוד עיר אנחנו מקימים שם. השכונות האלה הולכות להיות באמת ברמת שירותים ואיכות חיים מהגבוהים בישראל, כאשר המתחמים כוללים שם בניינים מפוארים ורבי קומות עם שטחים משותפים נרחבים, עם לוביים מאוד גדולים, חדרי כושר, חדרי דיירים, בריכות, חדרי ישיבות. ולמעשה יש פה כמה דברים: אחד, הנכסים האלה, שהם עתירי שטח, דורשים מורכבות תחזוקתית שלנו, של העירייה מאוד מאוד גדולה. לדוגמא, אנחנו מקימים שם נכון לעכשיו מערכת פנאומטית שעולה המון מיליונים לעירייה. ובנוסף, אנחנו עירייה שבה שיטת המדידה הנהוגה בעיר היא נטו נטו, מה שאומר שאנחנו למעשה לא מחייבים על שטחים משותפים ולכן אנחנו חושבים שמוצדק ונכון שבאזור חדש בו אנחנו צופים נכסים מרובי שטחים משותפים ו-facilities שאין במרכז העיר, באמת שהתעריף יהיה תואם, ולכן אנחנו מבקשים לייצר את האזור המס החדש עם תעריפים חדשים. זו המפה שאנחנו הולכים להציג בצו המיסים. האזור הסגול זה האזור החדש שאנחנו מבקשים להחיל עליו את התעריפים החדשים. קצת לצורך השוואה, אנחנו נמצאים פה. נכון להיום, הנכסים האלה אמורים לשלם 92.66 ש"ח למטר. אני מראה לכם את זה, כי אנחנו רואים שגם גבעתיים מעלינו, גם תל אביב, גם ירושלים ולכן אנחנו רוצים להשוות את התעריפים. נכון להיום, תל אביב מוגדרת על פי משרד הפנים כרשות הדומיננטית שלנו בנפה ולכן אנחנו רוצים להשוות את התעריפים לתעריפים של העיר הדומיננטית בנפה, ואלה התעריפים שאנחנו מעוניינים לאשר. פה אתם רואים את האזור החדש, אזור א"א, עם התעריפים של סוג נכס א' שאנחנו מבקשים לאשר 112.99. וסוג נכס א'+ 135.53.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> ההצעה להחלטה בעצם למועצת העיר היא:

מועצת העיר מחליטה לאשר את צו הארנונה לשנת 2026 על כל חלקיו והשינויים המוצעים בו, ובכלל זה יצירת סוג נכס חדש עבור דירות מגורים במבנים שיועדו למטרות תעסוקה/מסחר, כהגדרתם בצו הארנונה. יצירת אזור מס חדש למגורים במזרח העיר וכן שינוי תעריפי ארנונה שאינה למגורים באזורי הבורסה, תל השומר וקרית קריניצי כמפורט בצו, לרבות - עסקים, מוסדות חינוך ובתי חולים גריאטריים. העלאת התעריפים תבוצע בפריסה - לנישומים קיימים העלאה מדורגת של עד 7.5% כולל שיעור העדכון בשנה, עד להגעה לתעריף המלא; לנישומים חדשים העלאה מדורגת של עד 37.5% כולל שיעור העדכון בשנה, עד להגעה לתעריף המבוקש.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה לכבוד הגזברית. מי מחברות/חברי המועצה רוצה לדבר, לשאול שאלה? אין. עוברים להצבעה.

מי בעד אישור צו הארנונה כפי שהגזברות הציגה?

עו"ד ורד כהן: 16 בעד.

מר כרמל שאמה הכהן: מי נגד?

גב' ורד כהן: 3 נגד.

מר כרמל שאמה הכהן: מי נמנע? אין נמנעים. צו הארנונה אושר ברוב של 16 נגד 3. תודה רבה לגזברות. הגזברות רוצה לומר משהו, בבקשה.

החלטה:

מועצת העיר מחליטה לאשר את צו הארנונה לשנת 2026 על כל חלקיו והשינויים המוצעים בו, ובכלל זה: יצירת סוג נכס חדש עבור דירות מגורים במבנים שיועדו למטרות תעסוקה/מסחר, כהגדרתן בצו הארנונה; יצירת אזור מס חדש למגורים במזרח העיר; וכן שינוי תעריפי הארנונה שאינה למגורים באזורי הבורסה, תל השומר וקריית קריניצי, כמפורט בצו, לרבות עסקים, מוסדות חינוך ובתי חולים גריאטריים. העלאת התעריפים תבוצע בפריסה: לנישומים קיימים — העלאה מדורגת של עד 7.5% (כולל שיעור העדכון) בשנה, עד להגעה לתעריף המלא; לנישומים חדשים — העלאה מדורגת של עד 37.5% (כולל שיעור העדכון) בשנה, עד להגעה לתעריף המבוקש.

הצבעה:

אושר ברוב קולות, 16 – בעד, 3 – נגד.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לפני שמסתיימת הישיבה, אני מזכירה, ביקשת ממני ראש העיר שתי הנחות נוספות להגיש בקשה לשרים וזה מחוץ לבקשה החריגה בצו המיסים, אבל זה קשור לישיבה הזאת. אז ככה, לגבי משפחות שכולות, אולי אתה תרצה לדבר על זה, אבל זה אחד שנגעת.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אדבר. אני ביקשתי מהגזברות, פנה אלי אב שכול שהוא מאוד פעיל בתמיכה במשפחות השכולות, בליווי שלהן, ברוך בן יגאל, ואמר לי שיש מגבלה בהנחות בארנונה למשפחות שכולות עד מטראז' מסוים-

רו"ח גלית שניידר מימרן: עד 70 מטר.

מר כרמל שאמה הכהן: עד 70 מטר וגם עד אחוז מסוים בהנחה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: 66%.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא אמר לי שמשפחות שכולות מרגישות עם זה שיש קבוצות אחרות שמקבלות הנחות גדולות יותר, שלא בטוח שזה מאוזן אל מול מה שהמשפחות השכולות מקבלות, בטח לא בעת הזו שמלחמה רודפת סבב ומבצע ואנחנו רואים את המחיר שהמשפחות האלה משלמות. ואז ביקשתי מהגזברית לעשות מהלך יחד עם הצוות המקצועי שלה והייעוץ המשפטי, כדי להגדיל בצו הארנונה שלנו את האפשרות להנחות האוטומטיות למשפחות השכולות, וזה מה שכללת בצו. תקריאי בבקשה את הפרטים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: בכוונתנו לפנות אל השרים בבקשה לשקול שינוי התקנות מכוחן ניתנת הנחה לבן משפחה של חייל שנספה במערכה, הזכאי לתגמולים לפי חוק משפחות חיילים שנספו במלחמה, כך שתינתן הנחה בשיעור של 100% עבור 100 מטר, ללא תלות במספר הנפשות במשפחה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני חושב שזה נכון ואני חושב שכולם היו חייבים להצביע בעד זה. לצערי זה לא עבר פה אחד. אבל מי שהצביע בעד זה יש לו זכויות גדולות ככל שזה יקרה. זו אמירה ערכית מוסרית, זה לא הכסף. ברוך בן יגאל לא פנה אליי בשביל עוד 100 ש"ח בחודש, אלא אמירה שיש חייל בסדיר שמקבל 100% הנחה, נכון?

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן.

מר כרמל שאמה הכהן: 100% חייל בסדיר. אז חייל בסדיר שנפל, הבית שלו מקבל פחות. יש פה איזה סוג של פער שאמור להיות הפוך, שיהיו בריאים כולם. אז אנחנו העיר הראשונה שעושה את זה, נקווה שהשרים ישתכנעו. כל שר יגיד שהוא בעד, אבל הם יתחילו לריב ביניהם לגבי שיפוי ודברים כאלה. אנחנו לא מבקשים שיפוי, אנחנו עושים את זה על חשבוננו. אנחנו לא מבקשים מהממשלה שיפוי, שיפוי שיתנו לרשויות שלא איתנות, לא אכפת לנו, אנחנו בעד, העיקר שהדבר הזה ייצא לפועל. אין חוב גדול יותר שהחברה הישראלית חייבת מאשר למשפחות השכולות, גם למי שנפלו וגם למי שהם השאירו אחריהם. וכך גם אמרתי כשגילה אמרה לי, מה זה היה, משפחה שכולה שביקשה להישאר בכפר המכביה. ואז אמרתי לה, אם הבן שלהם היה נשאר בחיים, יכול להיות שהם יכלו ללכת לגור אצלו ולכן הם לפני כולם. הבן שלהם לא יכול לעזור להם היום, כי הוא עזר לנו להישאר בחיים. ולכן בתיעדוף שהיה, שהיינו צריכים לפנות היום יותר ממחצית החדרים בכפר המכביה, אמרתי,] הורים שכולים לפני כולם, לפני צרכים מיוחדים ולפני כל הדברים האחרים. קודם כל קודש הקודשים משפחות שכולות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז תודה ראש העיר, זה באמת מזכיר את ההקרבה. אני גאה להיות חלק מהמערך הזה שמאפשר את הדבר הזה. ובנוסף, דיברנו על מתן הנחה בגין נכס ריק שבעליו נפטר.

מר כרמל שאמה הכהן: גם תיקון חשוב. עד היום היתה מגבלה, יש הרבה אנשים שקרוב שלהם נפטר והם לא נוגעים בדברים שלו שנה, ואז זה מונע מאיתנו לתת את הפטור של נכס ריק. ולכן, אנחנו ביקשנו לתקן את צו הארנונה שלנו כך שיהיה אפשר להשאיר דברים אחרי מות של יקיר במשפחה. וזה כל כך מתסכל את האנשים שפונים אלי, ואני אומר להם - אני רוצה לעזור לכם, זה גם אצלך בוועדה, מספיק שמיטה, מספיק שארון בגדים, אנשים לוקח להם זמן עד שהם יכולים נפשית לבוא ולהוציא את הדברים של אבא או אמא או מי שהיה שם, או הבן חלילה בטרגדיות, צריך להבין אותם וצריך ללכת לקראתם. זה לא משהו שאנשים יכולים להמציא, אין לזה פה השלכות רוחב, זה פשוט שלא נדע. אנחנו רוצים להיות עם האנשים האלה גם אחרי 120 בטוב.

רו"ח גלית שניידר מימרן: בכוונתנו לפנות אל השרים בבקשה לשקול לשנות את התקנה מכוחה ניתן פטור לנכס ריק, באופן בו ייקבע כי בגין נכס מגורים שבעליו שהחזיק בנכס נפטר והנכס ריק מאדם אך לא ריק מחפץ, בשל אי פינוי

חפצי הנפטר, יינתן פטור נכס ריק בהתאם בשיעור של 100% לתקופה שאינה עולה על 6 חודשים או חלק ממנה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה. משה כהן, אתה עקבת אחרי כל הדברים? עקבת, או קיי, רציתי לראות שאתה בהאזנה. אז צו הארנונה שלנו אושר.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אושר. ותודה גם לצוות רק.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. ברור. תודות כבר אמרתי היום, אז עכשיו את תעשי את זה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז אנחנו נגיד שבאמת, עבד פה צוות שלם. ואורטל, בואי תגידי.

גב' אורטל אפל בדש: אז באמת, ברשותך, תודה רבה לדודי מזרחי, מנהל מחלקת הגבייה, ולמילי דעבול מנהלת מחלקת סקר נכסים, לאמיר ולמיקי מסומך חייקין שמלווים אותנו באמת בכתיבת הבקשה. תודה רבה.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, סיימנו אתכן? אתן שם בשליטה. דודי הוא רק לקישוט. כולן נשים, במובן המגדרי. בדרך כלל התמונה הפוכה. אבל יישר כוח. יש לנו גזברות מופלאה שהיא, באמת, אחד מהיסודות של הצמיחה של העיר הזו ושל ההצלחה שלה. 'שאפו' גדול.

עוברים לישיבה הרגילה. ישיבת צו הארנונה הסתיימה, עוברים עכשיו לישיבה שמן המניין.

_____	_____
מר כרמל שאמה הכהן	**מר מוטי כהן**
ראש העיר	**מנכ"ל העירייה**